Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého rozšířeného senátu)

10. září 2025 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Zařazení názvu žalobkyně na seznam a jeho ponechání na tomto seznamu – Pojem ‚subjekty působící v ruském odvětví informačních technologií a držitelé licence FSB' – Článek 2 odst. 1 písm. i) rozhodnutí 2014/145/SZBP – Článek 3 odst. 1 písm. i) nařízení (EU) č. 269/2014 – Námitka protiprávnosti – Nesprávné posouzení – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na obhajobu"

Ve věci T-573/23,

Positive Group PAO, se sídlem v Moskvě (Rusko), zástupci: A. Beauchemin a W. Julié, advokáti,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zástupci: E. Nadbath, A. Boggio-Tomasaz a P. Mahnič, jako zmocněnci,

žalované,

podporované:

Nizozemským královstvím, zástupci: M. Bulterman, C. Schillemans a E. Besselink, jako zmocněnkyně,

vedlejším účastníkem,

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát),

ve složení: A. Kornezov, předseda, G. De Baere (zpravodaj), D. Petrlík, K. Kecsmár a S. Kingston, soudci,

za soudní kancelář: M. Zwozdziak-Carbonne, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení, zejména:

– žalobě došlé soudní kanceláři Tribunálu dne 15. září 2023,

* Jednací jazyk: angličtina.

– prvnímu návrhu na úpravu žaloby podanému kanceláři Tribunálu dne 22. května 2024,

– druhému návrhu na úpravu žaloby podanému kanceláři Tribunálu dne 25. listopadu 2024,

po jednání konaném dne 26. února 2025,

vydává tento

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, Positive Group PAO, domáhá zaprvé zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/1218 ze dne 23. června 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 159 I, s. 526), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2023/1216 ze dne 23. června 2023, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 159 I, s. 335) (dále společně jen „původní akty“), zadruhé zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/1767 ze dne 13. září 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 226, s. 104), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2023/1765 ze dne 13. září 2023, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 226, s. 3) (dále společně jen „první akty o ponechání na seznamech“), zatřetí zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2024/847 ze dne 12. března 2024, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L, 2024/847), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2024/849 ze dne 12. března 2024, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L, 2024/849) (dále společně jen „druhé akty o ponechání na seznamech“), a začtvrté zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2024/2456 ze dne 12. září 2024, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L, 2024/2456), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2024/2455 ze dne 12. září 2024, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L, 2024/2455) (dále společně jen „třetí akty o ponechání na seznamech“), v rozsahu, v němž se jí tyto akty (dále společně jen „napadené akty“) týkají.

Skutečnosti předcházející sporu

2 Žalobkyně je holdingová společnost se sídlem v Rusku, která působí v odvětví informačních technologií, a zejména kybernetické bezpečnosti.

3 Projednávaná věc se předkládá v souvislosti s omezujícími opatřeními přijatými Evropskou unií vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny.

4 Dne 17. března 2014 přijala Rada Evropské unie na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2014, L 78, s. 16). Téhož dne přijala na základě článku 215 SFEU nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2014, L 78, s. 6).

5 Dne 23. června 2023 přijala Rada s přihlédnutím ke skutečnosti, že informační válka je základním prostředkem, jímž Ruská federace vede útočnou válku vůči Ukrajině, rozhodnutí 2023/1218 a nařízení (EU) 2023/1215, kterým se mění nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2023, L 159 I, s. 330), zejména za účelem změny kritérií, podle nichž se na fyzické nebo právnické osoby, subjekty nebo orgány mohou vztahovat omezující opatření přijatá Unií vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny.

6 Článek 1 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2023/1218 zavedl nové kritérium pro zařazení na seznam stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. i) rozhodnutí 2014/145 [dále jen „kritérium i)“]. Posledně uvedené ustanovení stanoví:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náležejí:

[…]

i) právnickým osobám, subjektům nebo orgánům působícím v ruském odvětví informačních technologií, které jsou držiteli licence udělené Střediskem pro udělování licencí, certifikaci a ochranu státního tajemství působící[m] v rámci Federální bezpečnostní služby Ruské federace (FSB) nebo licence týkající se ‚zbraní a vojenského vybavení‘ udělené ruským ministerstvem průmyslu a obchodu […]“

7 V totožném znění čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení 2023/1215 zavedl kritérium i) do čl. 3 odst. 1 písm. i) nařízení č. 269/2014.

8 Původními akty byl název žalobkyně ve znění „Positive Group PJSC také známa jako Positive technologies také známa jako Gruppa Pozitiva“ doplněn na seznam osob, subjektů a orgánů uvedený v příloze pozměněného rozhodnutí 2014/145 a na seznam obsažený v příloze I pozměněného nařízení č. 269/2014 (dále jen společně „dotčené seznamy“), a to z následujícího důvodu:

„Veřejná akciová společnost Positive Group je držitelem licence od FSB. Licence FSB se vydává společnostem působícím v oblasti IT, které vyvíjejí šifrovací a kryptografické technologie, informační systémy a telekomunikační systémy pro ruské zpravodajské služby, a dále společnostem působícím v oblasti IT, které vyvíjejí ‚systémy správy databází osob‘ pro ruské bezpečnostní služby (tj. nástroje speciálně určené k ukládání, vyhledávání a správě velkého objemu dat získaných například stahováním ze sociálních médií nebo jinými postupy shromažďování zpravodajských informací).

Veřejná akciová společnost Positive Group je tudíž jedním ze subjektů působících v ruském odvětví IT s licencí od Střediska pro udělování licencí, certifikaci a ochranu státního tajemství působícího v rámci FSB.“

9 Dne 26. června 2023 Rada zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení určené fyzickým a právnickým osobám, subjektům a orgánům, na něž se vztahují omezující opatření stanovená v rozhodnutí 2014/145 ve znění rozhodnutí 2023/1218 a v nařízení č. 269/2014 prováděným prováděcím nařízením 2023/1216 (Úř. věst. 2023, C 222, s. 39).

10 Dopisem ze dne 13. července 2023 požádala žalobkyně Radu o zpřístupnění důkazního spisu, na jehož základě Rada rozhodla o zařazení jejího názvu na dotčené seznamy.

11 Dne 4. srpna 2023 předala Rada žalobkyni kopii důkazního spisu s referenčním číslem WK 5423/2023 ze dne 3. května 2023 (dále jen „první důkazní spis“).

12 Dne 13. září 2023 přijala Rada první akty o ponechání na seznamech, kterými byl název žalobkyně ponechán na dotčených seznamech ze stejného důvodu, jako je důvod uvedený v původních aktech.

13 Dne 14. září 2023 Rada zveřejnila v Úředním věstníku oznámení určené osobám a subjektům, na něž se vztahují omezující opatření stanovená rozhodnutím 2014/145 ve znění rozhodnutí 2023/1767 a nařízením č. 269/2014 provedeným prováděcím nařízením 2023/1765 (Úř. věst. 2023, C 324, s. 8).

Skutečnosti následující po podání žaloby

14 Dopisem ze dne 25. září 2023 požádala žalobkyně Radu o sdělení dokumentů, na jejichž základě byl její název ponechán na dotčených seznamech.

15 Dne 31. října 2023 Rada znovu předala žalobkyni kopii prvního důkazního spisu a předala jí rovněž dokumenty obsažené v důkazním spise s referenčním číslem WK 6512/2023 (dále jen „druhý důkazní spis“) ze dne 16. května 2023.

16 Dopisem ze dne 1. listopadu 2023 zaslala žalobkyně Radě žádost o přezkum rozhodnutí o zařazení a ponechání jejího názvu na dotčených seznamech.

17 Dne 12. března 2024 přijala Rada druhé akty o ponechání na seznamech, kterými byl název žalobkyně ponechán na dotčených seznamech ze stejného důvodu, jako je důvod uvedený v původních aktech.

18 Dne 13. března 2024 zveřejnila Rada v Úředním věstníku oznámení určené osobám a subjektům, na něž se vztahují omezující opatření stanovená rozhodnutím 2014/145 ve znění rozhodnutí 2024/847 a nařízením č. 269/2014 provedeným prováděcím nařízením 2024/849 (Úř. věst. C, C/2024/2191).

19 Dopisem ze dne 13. března 2024 zamítla Rada žádost žalobkyně o přezkum ze dne 1. listopadu 2023.

20 Dopisem ze dne 16. května 2024 Rada v odpovědi na e-maily žalobkyně ze dne 30. dubna a 14. května 2024, kterými požadovala přístup ke všem dokumentům na podporu ponechání jejího názvu na dotčených seznamech, potvrdila, že všechny dokumenty, a sice první a druhý důkazní spis, jí byly předány již 4. srpna a 31. října 2023.

21 Dopisem ze dne 31. května 2024 zaslala žalobkyně Radě žádost o přezkum rozhodnutí o ponechání jejího názvu na dotčených seznamech druhými akty o ponechání na seznamech.

22 Dopisem ze dne 16. července 2024 informovala Rada žalobkyni o svém záměru ponechat její název na dotčených seznamech s pozměněným odůvodněním a předala jí toto nové odůvodnění, jakož i důkazní spis s referenčním číslem WK 9908/2024 (dále jen „třetí důkazní spis“) ze dne 10. července 2024, z něhož vycházela.

23 Dopisem ze dne 31. července 2024 předložila žalobkyně Radě v odpovědi na dopis ze dne 16. července 2024 připomínky k záměru Rady ponechat její název na dotčených seznamech s ohledem na pozměněné odůvodnění.

24 Dne 12. září 2024 přijala Rada třetí akty o ponechání na seznamech, kterými byl název žalobkyně ponechán na dotčených seznamech. Důvod pro zařazení na seznam byl změněn takto:

„Positive Group PJSC je holdingová společnost konglomerátu, který zahrnuje AO Pozitiv Teknolodzhiz (akciová společnost Pozitiv Těchnolodžiz). AO Pozitiv Teknolodzhiz působí v ruském odvětví IT a je držitelem licence od Střediska pro udělování licencí, certifikaci a ochranu státního tajemství působícího v rámci FSB. Společnost Positive Group je tedy holdingovou společností konglomerátu, který zahrnuje subjekt, jenž působí v ruském odvětví IT a je držitelem licence od FSB.

Positive Group PJSC je tudíž jedním ze subjektů působících v ruském odvětví IT s licencí od Střediska pro udělování licencí, certifikaci a ochranu státního tajemství působícího v rámci FSB.“

25 Dne 13. září 2024 zveřejnila Rada v Úředním věstníku oznámení určené fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům nebo orgánům, na něž se vztahují omezující opatření stanovená rozhodnutím 2014/145 ve znění rozhodnutí 2024/2456 a nařízením č. 269/2014 prováděným prováděcím nařízením 2024/2455 (Úř. věst. C, C/2024/5573).

26 Dopisem ze dne 13. září 2024 Rada zamítla žádost žalobkyně o přezkum uvedenou v dopisech ze dne 31. května a 31. července 2024 a informovala ji o svém rozhodnutí ponechat její název na dotčených seznamech.

27 Dopisem ze dne 1. listopadu 2024 zaslala žalobkyně Radě žádost o přezkum rozhodnutí o ponechání jejího názvu na dotčených seznamech na základě třetích aktů o ponechání na seznamech.

Návrhová žádání účastníků řízení

28 Žalobkyně po úpravě žaloby navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené akty v rozsahu, v němž se jí týkají;

– uložil Radě náhradu nákladů řízení;

– odmítl spis vedlejšího účastníka Nizozemského království jako nepřípustný;

– rozhodl, že Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.

29 Rada podporovaná Nizozemským královstvím navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;

– podpůrně pro případ, že by Tribunál zrušil rozhodnutí 2023/1218, 2023/1767, 2024/847 nebo 2024/2456 v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, nařídil, aby účinky těchto rozhodnutí byly vůči žalobkyni zachovány až do uplynutí lhůty pro podání kasačního opravného prostředku, nebo bude-li v této lhůtě kasační opravný prostředek podán, až do jeho případného zamítnutí.

Právní otázky

30 Na podporu své žaloby vznáší žalobkyně čtyři žalobní důvody, z nichž první vychází z námitky protiprávnosti kritéria i), druhý z porušení práva na účinnou soudní ochranu a povinnosti uvést odůvodnění, třetí ze zjevně nesprávných posouzení a čtvrtý z porušení práva na obhajobu a povinnosti provést přezkum rozhodnutí o zařazení názvu žalobkyně na dotčené seznamy.

K přípustnosti spisu vedlejšího účastníka Nizozemského království

31 Žalobkyně tvrdí, že spis vedlejšího účastníka Nizozemského království je nepřípustný, jelikož dostatečně jasně a přesně neuvádí uplatňované důvody a argumenty, a nesplňuje tedy podmínky stanovené v článku 145 jednacího řádu Tribunálu.

32 Podle čl. 145 odst. 2 písm. b) jednacího řádu musí spis vedlejšího účastníka obsahovat důvody a argumenty vedlejšího účastníka.

33 Podle ustálené judikatury, která je obdobně použitelná i v případě spisu vedlejšího účastníka, musí být u návrhu na zahájení řízení stručný popis důvodů dostatečně jasný a přesný, aby umožnil žalovanému připravit si obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací (viz rozsudek ze dne 9. září 2009, Diputación Foral de Álava a další v. Komise, T-227/01 až T-229/01, T-265/01, T-266/01 a T-270/01, EU:T:2009:315, bod 94 a citovaná judikatura).

34 Je třeba uvést, že Nizozemské království ve spise vedlejšího účastníka zdůrazňuje význam kritéria i) v reakci na informační válku, kterou vede Ruská federace na Ukrajině. Poukazuje na úzkou vazbu mezi ruskými zpravodajskými a bezpečnostními službami a ruským odvětvím informačních technologií, jakož i úlohu ruských společností působících v odvětví informačních technologií, na něž se vztahuje kritérium i), v informační válce Ruské federace vůči Ukrajině. Nizozemské království v tomto ohledu uvádí příklady ilustrující skutečnost, že podniky, které jsou držiteli licence pro práci s kryptografickými nástroji udělené Střediskem pro udělování licencí, certifikaci a ochranu státního tajemství působícím v rámci Federální bezpečnostní služby Ruské federace (FSB) (dále jen „licence FSB“), hrají důležitou úlohu v ruském kybernetickém systému. Dospělo k závěru, že kritérium i) je nezbytné, neboť omezuje možnost Ruské federace pokračovat v informační válce vůči Ukrajině a je přiměřené.

35 Ze spisu vedlejšího účastníka Nizozemského království dostatečně jasně vyplývá, že vznesené argumenty směřují k zamítnutí prvního žalobního důvodu vycházejícího z námitky protiprávnosti kritéria i).

36 Spis vedlejšího účastníka Nizozemského království je tudíž v souladu s požadavky čl. 145 odst. 2 písm. b) jednacího řádu a je přípustný.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti kritéria i)

37 Žalobkyně vznáší na základě článku 277 SFEU námitku protiprávnosti kritéria i), na jehož základě byl její název zařazen a ponechán na dotčených seznamech. Tvrdí, že kritérium i), jak je vykládáno Radou, a sice v rozsahu, v němž se vztahuje na všechny společnosti působící v odvětví informačních technologií, které jsou držiteli jakéhokoli typu licence FSB, aniž je možné prokázat souvislost s činnostmi, které „narušují nebo ohrožují územní celistvost Ukrajiny“, zaprvé porušuje zásady předvídatelnosti a právní jistoty, zadruhé porušuje zásadu proporcionality a zatřetí nepřiměřeně zasahuje do svobody podnikání.

38 Podle článku 277 SFEU se může každá strana, dotýká-li se spor aktu s obecnou působností přijatého orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie, domáhat z důvodů stanovených v čl. 263 druhém pododstavci SFEU před Soudním dvorem Evropské unie nepoužitelnosti tohoto aktu.

39 Článek 277 SFEU je vyjádřením obecné zásady, jež zaručuje každému účastníkovi řízení právo zpochybnit prostřednictvím procesní námitky, s cílem dosáhnout zrušení jemu určeného rozhodnutí, platnost obecně závazných aktů, které tvoří základ takového rozhodnutí, pokud tento účastník řízení neměl podle článku 263 SFEU právo podat přímou žalobu proti těmto aktům, jejichž důsledky nese, aniž se může domáhat jejich zrušení. Obecný akt, jehož protiprávnost je namítána, musí být přímo nebo nepřímo použitelný ve věci projednávané v rámci žaloby a mezi napadeným individuálním rozhodnutím a tímto obecným aktem musí existovat přímá právní souvislost (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 33 a citovaná judikatura).

40 Pokud jde o rozsah soudního přezkumu, podle ustálené judikatury platí, že unijní soudy musí v souladu s pravomocemi, které jim jsou na základě Smlouvy o FEU svěřeny, zajišťovat v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů z hlediska základních práv, která jsou součástí unijního právního řádu. Tento požadavek je výslovně zakotven v čl. 275 druhém pododstavci SFEU (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 34 a citovaná judikatura).

41 Rada má však při obecném a abstraktním vymezování právních kritérií a podmínek pro přijetí omezujících opatření širokou posuzovací pravomoc. Proto taková pravidla s obecnou působností vymezující tato kritéria a tyto podmínky, jako jsou ustanovení napadených aktů, která stanoví kritéria uvedená v tomto žalobním důvodu, podléhají omezenému soudnímu přezkumu, který se musí omezit na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i absence nesprávného právního posouzení, zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a zneužití pravomoci (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 35 a citovaná judikatura). Tento omezený přezkum se použije zejména na posouzení úvah o účelnosti, na kterých jsou omezující opatření založena (rozsudek ze dne 29. dubna 2015, Bank of Industry and Mine v. Rada, T-10/13, EU:T:2015:235, bod 75; viz rovněž rozsudek ze dne 13. září 2023, Venezuela v. Rada, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, bod 63 a citovaná judikatura).

42 Nic to však nemění na tom, že široká posuzovací pravomoc, kterou má Rada při definování právních kritérií v souvislosti s přijetím omezujících opatření, neopravňuje Radu porušovat hodnoty právního státu či zásady a práva zakotvená v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), a tedy Tribunálu přísluší ověřit, zda je kritérium i) v souladu se zásadami předvídatelnosti, právní jistoty a proporcionality (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. července 2014, National Iranian Oil Company v. Rada, T-578/12, nezveřejněný, EU:T:2014:678, body 110 a 111, a ze dne 4. září 2015, NIOC a další v. Rada, T-577/12, nezveřejněný, EU:T:2015:596, body 129 a 130).

K první výtce, vycházející z porušení zásad předvídatelnosti a právní jistoty

43 Žalobkyně tvrdí, že podmínky použitelnosti kritéria i) nejsou dostatečně přesně definovány. Doslovný výklad kritéria i) zastávaný Radou jí přiznává neomezenou posuzovací pravomoc a umožňuje jí přijmout omezující opatření vůči jakékoli společnosti v ruském odvětví informačních technologií, která je držitelem licence FSB, aniž jsou tato opatření založena na konkrétních činnostech, což je v rozporu se zásadami předvídatelnosti a právní jistoty.

44 Podle ustálené judikatury zásada právní jistoty vyžaduje, aby unijní právní předpisy byly určité a jejich použití bylo pro jednotlivce předvídatelné. Tyto právní předpisy musí být jasné a přesné, tak aby jednotlivci mohli jednoznačně rozpoznat svá práva a povinnosti (viz rozsudek ze dne 18. prosince 2024, Mironovič Šor v. Rada, T-489/23, EU:T:2024:912, bod 84 a citovaná judikatura).

45 V tomto ohledu zaprvé ze znění kritéria i) uvedeného v bodě 6 výše vyplývá, že jeho použití předpokládá splnění dvou objektivních podmínek, a sice že dotyčná právnická osoba, subjekt nebo orgán působí v ruském odvětví informačních technologií a je držitelem licence FSB nebo licence týkající se „zbraní a vojenského vybavení“.

46 Podmínky pro použití kritéria i) tedy objektivně definují vymezenou kategorii osob.

47 Zadruhé je třeba uvést, že z bodu 2 odůvodnění nařízení 2023/1215 vyplývá, že Rada přijala rozhodnutí 2023/1218, kterým bylo zavedeno kritérium i) „v reakci na informační válku vedenou Rusk[ou federací] pro účely [její] útočné války proti Ukrajině“.

48 Kritérium i) je tedy součástí právního rámce, který je vymezen cíli sledovanými právní úpravou, jež upravuje dotčená omezující opatření, a sice nutností vzhledem k závažnosti situace vyvinout co největší tlak na ruské orgány, aby ukončily jednání a politiku destabilizující Ukrajinu, jakož i vojenskou agresi vůči této zemi. Z tohoto hlediska jsou dotčená omezující opatření v souladu s cílem stanoveným v čl. 21 odst. 2 písm. c) SEU, kterým je zachovávat mír, předcházet konfliktům a posilovat mezinárodní bezpečnost v souladu s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů, podepsané v San Francisku dne 26. června 1945 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 46 a citovaná judikatura).

49 Posuzovací pravomoc, kterou Radě přiznává kritérium i) je navíc vyvážena povinností uvést odůvodnění a posílenými procesními právy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 47 a citovaná judikatura). Z judikatury totiž vyplývá, že v případech, kdy jsou unijní orgány nadány posuzovací pravomocí, má dodržení záruk přiznaných právním řádem Unie ve správních řízeních o to zásadnější význam (viz rozsudky ze dne 16. července 2014, National Iranian Oil Company v. Rada, T-578/12, nezveřejněný, EU:T:2014:678, bod 122 a citovaná judikatura, a ze dne 4. září 2015, NIOC a další v. Rada, T-577/12, nezveřejněný, EU:T:2015:596, bod 141 a citovaná judikatura).

50 Kromě toho je třeba podobně jako Rada uvést, že její posuzovací pravomoc je omezena na otázku, zda je třeba na seznamy subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, zařadit všechny subjekty, které splňují kritérium i) nebo pouze některé z nich, a pokud ano, tak které.

51 I když totiž Rada nemůže zařadit na seznamy jména osob, které nesplňují kritéria pro zařazení na seznam stanovená v použitelných aktech, není povinna zařadit na tyto seznamy jména všech osob, které tato kritéria splňují. Rada má v tomto ohledu širokou posuzovací pravomoc, která jí umožňuje, aby případně na takovou osobu nebo subjekt omezující opatření neuplatnila, domnívá-li se, že by to s ohledem na jejich cíle nebylo vhodné (viz rozsudek ze dne 18. prosince 2024, Rosbank v. Rada, T-270/23, nezveřejněný, EU:T:2024:904, bod 136 a citovaná judikatura).

52 Z toho vyplývá, že posuzovací pravomoc, kterou Radě přiznává kritérium i) nemůže být kvalifikována jako neomezená nebo svévolná, jelikož je toto kritérium dostatečně jasné a předvídatelné a pravomoc Rady je vymezena sledovanými cíli. Kritérium i) je proto v souladu se zásadami předvídatelnosti a právní jistoty.

53 Tento závěr není zpochybněn argumenty žalobkyně.

54 V první řadě, pokud jde o podmínku stanovenou kritériem i) týkající se držení licence FSB, žalobkyně tvrdí, že je definována příliš obecně a spočívá v nesprávném pochopení systému licencí v Rusku.

55 Žalobkyně tvrdí, že znění kritéria i) je nepřesné v rozsahu, v němž naznačuje, že existuje pouze jeden typ licence udělené FSB, ačkoli FSB vydává širokou škálu licencí pro běžné obchodní činnosti.

56 Žalobkyně zejména uvádí, že existuje 28 licencí „typu 4“, a sice licencí udělených pro činnosti související s šifrováním. Uvádí, že pouze jedna z těchto licencí se týká vývoje šifrovacích nástrojů, že ostatních 27 se týká používání šifrovacích technologií, například pro on-line bankovní aplikace, a takové licence mají téměř všechny banky v Rusku, včetně zahraničních bank. Rovněž uvádí, že existují tři typy licencí týkající se „státního tajemství“ a nejsou udělovány pouze podnikům působícím v odvětví informačních technologií, ale rovněž mobilním operátorům, stavebním podnikům, či dokonce poskytovatelům úklidových služeb. Tvrdí, že tisíce ruských podniků ve všech odvětvích hospodářství jsou držiteli licencí FSB a nemají žádnou souvislost s účastí na informační válce.

57 Je třeba uvést, že druhý důkazní spis vypracovaný Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ), o který se Rada opírala při zavedení kritéria i), obsahuje výňatek z internetových stránek FSB, ve kterém jsou popsány různé činnosti vyžadující získání licence a v němž FSB rozlišuje sedm typů licencí.

58 Z internetových stránek FSB vyplývá, že licence „typu 1“ se týkají provádění činností spojených s používáním informací představujících státní tajemství, licence „typu 2“ činností týkajících se vytváření prostředků na ochranu informací obsahujících informace představující státní tajemství a licence „typu 3“ provádění opatření nebo poskytování služeb v oblasti ochrany státního tajemství. Tyto tři typy licencí představují licence týkající se „státního tajemství“ a jsou vydávány na základě usnesení vlády Ruské federace č. 333 ze dne 15. dubna 1995, kterým se schvaluje nařízení o „udělování licencí podnikům, institucím a organizacím k výkonu činností spojených s používáním informací představujících státní tajemství, vytvářením prostředků na ochranu

informací a prováděním opatření nebo poskytováním služeb na ochranu státního tajemství“. Licence „typu 4“ se týkají regulovaných činností souvisejících s šifrovacími (kryptografickými) nástroji a jsou vydávány na základě usnesení vlády Ruské federace č. 313 ze dne 16. dubna 2012, kterým se schvaluje nařízení o „udělování licencí na činnosti spojené s vývojem, výrobou a distribucí šifrovacích (kryptografických) nástrojů, informačních systémů a telekomunikačních systémů chráněných šifrovacími (kryptografickými) nástroji, výkonem činností, poskytováním služeb v oblasti šifrování informací, technické údržby šifrovacích (kryptografických) nástrojů, počítačových systémů a telekomunikačních systémů chráněných šifrovacími (kryptografickými) nástroji“ (dále jen „nařízení č. 313“). Licence „typu 5“ se týkají činností v oblasti vývoje, výroby, prodeje a pořizování za účelem prodeje speciálních technických prostředků určených k tajnému získávání informací, licence „typu 6“ se týkají činností k identifikaci elektronických zařízení určených k tajnému získávání informací a licence „typu 7“ se týkají činností v oblasti vývoje a výroby prostředků k ochraně důvěrných informací.

59 Navíc Rada nezpochybňuje skutečnost, že nařízení č. 313, zmíněné ve druhém důkazním spise, stanoví 28 různých licencí „typu 4“ pro činnosti související s šifrovacími nástroji.

60 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze tudíž ze skutečnosti, že se kritérium i) týká subjektů působících v ruském odvětví informačních technologií, které jsou držiteli zejména licence FSB, vyvodit, že Rada měla za to, že FSB uděluje pouze jeden typ licence.

61 Navíc je třeba připomenout, že použití kritéria i) není omezeno na podmínku, že subjekt je držitelem licence FSB, ale rovněž předpokládá, že tento podnik působí v ruském odvětví informačních technologií. Skutečnost, že podniky spadající do jiných hospodářských odvětví jsou držiteli licence FSB, tedy není relevantní, jelikož se na ně nevztahuje kritérium i).

62 Argument žalobkyně, podle kterého není držení licencí FSB omezeno na podniky působící v odvětví informačních technologií, tedy musí být odmítnut jako irelevantní, pokud jde o posouzení legality kritéria i).

63 Stejně tak není relevantní argument žalobkyně, podle kterého skutečnost, že je držitelem licence k šifrování „typu 4“, nutně neznamená, že je rovněž držitelem licence týkající se „státního tajemství“, jelikož kritérium i) jasně uvádí držení jediné licence FSB bez ohledu na její typ a nevyžaduje, aby se jednalo o licenci týkající se „státního tajemství“.

64 Z doslovného výkladu kritéria i) vyplývá, že se toto kritérium vztahuje na všechny subjekty působící v ruském odvětví informačních technologií, které jsou držiteli licence FSB, a to bez ohledu na typ licence. Z tohoto výkladu nelze usuzovat, že přijetí tohoto kritéria spočívá na nesprávném pochopení ruského systému udělování licencí.

65 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tedy skutečnost, že se kritérium i) vztahuje na jakýkoli druh licence vydané FSB, neznamená, že toto kritérium postrádá jasnost nebo přesnost.

66 Ve druhé řadě žalobkyně tvrdí, že kritérium i) není dostatečně přesné, jelikož se netýká konkrétní činnosti uvedené osoby, jak vyžaduje judikatura.

67 Je třeba uvést, že v bodě 81 rozsudku ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), o který se žalobkyně opírá, Soudní dvůr pouze konstatoval, že v této věci „[o]patření předložené k přezkumu unijním soudem [bylo] […] cílené opatření namířené nikoliv proti určitému hospodářskému odvětví, ale proti jednotlivému podniku

z důvodu konkrétní tvrzené činnosti“. Z toho vyplývá, že Soudní dvůr pouze konstatoval, že dotčené individuální omezující opatření bylo přijato na základě kritéria týkajícího se činnosti dotyčné osoby, a argument Rady, podle kterého byla oprávněna přijmout obecné hospodářské sankce nebo postihnout některá odvětví íránského hospodářství podle čl. 215 odst. 1 SFEU, je tedy irelevantní. Vzhledem k tomu, že se tento rozsudek netýká výkladu kritéria pro zařazení na seznam, není v projednávané věci relevantní.

68 Dále je třeba připomenout, že podle první podmínky kritéria i) je použití tohoto kritéria omezeno na subjekty působící v konkrétním odvětví, a sice v ruském odvětví informačních technologií. Navíc druhá podmínka stanovená tímto kritériem, týkající se držení licence FSB, zahrnuje rovněž výkon určitých činností uvedených v bodě 58 výše, pro které jsou udělovány licence.

69 Kromě toho je třeba uvést, že žalobkyně neupřesňuje, co považuje za „konkrétní činnost“, a netvrdí, že omezení použití kritéria i) na činnosti spadající do ruského odvětví informačních technologií není dostatečně přesné.

70 Argument žalobkyně tedy musí být odmítnut.

71 Ve třetí řadě žalobkyně tvrdí, že získání licence je zákonnou podmínkou pro výkon určitého druhu činnosti a kritérium i) se použije na legální činnosti. Z judikatury Tribunálu přitom vyplývá, že osoba nemůže být sankcionována z důvodu takové právní povinnosti, jako je povinnost platit daně, a držení licence k výkonu obchodní činnosti, zejména v regulovaném odvětví, nepředstavuje dostatečný důvod pro uložení individuálního omezujícího opatření.

72 V tomto ohledu je třeba uvést, že judikatura uvedená žalobkyní na podporu tohoto argumentu se netýkala legality kritéria pro zařazení na seznamy osob dotčených omezujícími opatřeními, ale týkala se určení, zda Rada předložila dostatečné důkazy k prokázání toho, že žalobci splňují podmínky stanovené dotčeným kritériem pro zařazení na seznam.

73 V rozsudcích citovaných žalobkyní měl Tribunál za to, že vzhledem k tomu, že platba daní představuje právní povinnost použitelnou na všechny daňové poplatníky, nemůže Rada z platby daní dotčenou osobou vyvodit, že splňuje kritérium finanční podpory režimu třetí země (rozsudky ze dne 9. prosince 2014, Peftiev v. Rada, T-441/11, nezveřejněný, EU:T:2014:1041, bod 188, a ze dne 6. října 2015, Čyž a další v. Rada, T-276/12, nezveřejněný, EU:T:2015:748, bod 169). Tribunál rovněž rozhodl, že skutečnost, že společnost vykonává činnost v regulovaném odvětví buď s sebou nese vazby na dotčený režim, ale nemůže sama o sobě prokázat, že tato společnost tento režim finančně podporuje (rozsudek ze dne 9. prosince 2014, Peftiev v. Rada, T-441/11, nezveřejněný, EU:T:2014:1041, bod 195), nebo vyžaduje povolení k dovozu a vývozu zbraní, což nepostačuje k prokázání toho, že má z dotčeného režimu prospěch (rozsudek ze dne 27. září 2017, BelTechExport v. Rada, T-765/15, nezveřejněný, EU:T:2017:669, bod 100).

74 Z rozsudků citovaných žalobkyní tudíž nelze vyvodit, že Tribunál měl za to, že Rada nemohla stanovit kritérium pro zařazení na seznam zahrnující držení zvláštní licence jako podmínku pro přijetí omezujících opatření. Je tedy třeba mít za to, že judikatura, které se dovolává žalobkyně, není relevantní pro účely posouzení legality kritéria i).

75 Kromě toho je třeba uvést, že žalobkyně nevysvětluje, z jakého důvodu je pro účely posouzení legality kritéria i) z hlediska zásad předvídatelnosti a právní jistoty relevantní skutečnost, že držení licence FSB je nezbytné pro výkon legálních činností v Rusku. V každém případě

rozhodnutí 2014/145 ani nařízení č. 269/2014 nepodmiňují přijetí omezujících opatření vůči fyzickým a právnickým osobám, subjektům a orgánům, jejichž jména a názvy jsou zařazeny na dotčené seznamy, tím, že vykonávají činnost považovanou v Rusku za protiprávní.

76 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tedy skutečnost, že se kritérium i) vztahuje na každou osobu, která je držitelem licence FSB, bez ohledu na to, zda jsou její činnosti legální či protiprávní, neznamená, že toto kritérium není dostatečně jasné nebo předvídatelné.

77 Ve čtvrté řadě v návrhu na úpravu žaloby, který se týká třetích aktů o ponechání na seznamech, žalobkyně tvrdí, že Rada vyložila kritérium i) tak, že jí umožňuje zařadit na dotčené seznamy názvy společností, které samy nebyly držiteli licence FSB, pouze z důvodu, že držitelem takové licence byla jedna z jejich dceřiných společností. Tvrdí, že v situacích týkajících se komplexních podnikových struktur zahrnujících holdingovou společnost s několika dceřinými společnostmi by výklad kritéria i) provedený Radou mohl vést k tomu, že by se na celou skupinu podniků, a zejména na dceřiné společnosti, které nevykonávají činnost v dotyčném odvětví nebo nemají licenci FSB, mohly vztahovat omezující opatření pouze z důvodu, že by držitelem příslušné licence mohl být jediný subjekt v rámci skupiny.

78 Nejprve je třeba uvést, že ze znění kritéria i) vyplývá, že toto kritérium výslovně odkazuje na „právnické osoby, subjekty a orgány“. Všechny tři pojmy použité v kritériu i) je přitom třeba považovat za pojmy s odlišným rozsahem.

79 Pokud jde o pojem „subjekt“, cílem sledovaným použitím tohoto pojmu je umožnit použití kritéria i) na jakýkoli „subjekt“ bez ohledu na jeho právní formu.

80 V tomto ohledu žalobkyně na jednání s odkazem na znění kritéria i) v anglické verzi v rozsahu, v němž se týká „legal persons, entities or bodies“, tvrdila, že toto kritérium musí být vykládáno tak, že se vztahuje na „legal persons, legal entities or legal bodies“.

81 Nicméně argument žalobkyně, podle kterého se pojem „subjekt“ vztahuje pouze na „právní subjekty“, by měl za následek zúžení tohoto pojmu na pojem „právnická osoba“ a odstranil by užitečný účinek výčtu obsaženého v kritériu i). Podle ustálené judikatury přitom platí, že pokud lze ustanovení unijního práva vykládat několika způsoby, je třeba upřednostnit takový výklad, který zachovává jeho užitečný účinek (viz rozsudek ze dne 29. června 2023, Interfel, C-501/22 až C-504/22, EU:C:2023:531, bod 54 a citovaná judikatura).

82 Pojem „subjekt“ se tedy nepřekrývá s pojmem „právnická osoba“ a je třeba mít za to, že má širší rozsah, aby bylo možné přijmout omezující opatření vůči všem „subjektům“, které splňují podmínky stanovené kritériem i), aniž by byl omezen různými právními strukturami, které mohou v Rusku existovat, nebo absencí právní subjektivity.

83 Je tedy třeba mít za to, že i když jsou mateřská společnost a její dceřiná společnost právně odlišnými osobami, mohou nicméně tvořit jediný subjekt v závislosti zejména na míře vlastnictví nebo intenzitě kontroly vykonávané mateřskou společností.

84 Použití výrazu „subjekt“ v kritériu i) umožňuje zahrnout skupinu tvořenou mateřskou společností a dceřinými společnostmi, které ovládá, nebo které na ní nejsou nezávislé.

85 Jak uvádí Rada, jakýkoli jiný výklad kritéria i) by v tomto ohledu ohrozil jeho užitečný účinek a účinnost omezujících opatření tím, že by společnosti umožnil obejít použití tohoto kritéria založením dceřiné společnosti k získání a držení licence FSB.

86 Z toho vyplývá, že v případě, že mateřská společnost vlastní nebo ovládá jednu ze svých dceřiných společností takovým způsobem, že na ni má rozhodující vliv, tvoří tyto společnosti jedinou skupinu, a tedy jediný subjekt ve smyslu kritéria i). V tomto případě budou podmínky pro zařazení subjektu tvořeného mateřskou společností a její dceřinou společností na seznam podle kritéria i) splněny, pokud je to dceřiná společnost, která působí v ruském odvětví informačních technologií a je držitelem licence FSB.

87 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, je tudíž takový výklad v souladu se zněním kritéria i), které musí být považováno za dostatečně jasné a předvídatelné.

88 Z výše uvedeného vyplývá, že první výtka musí být zamítnuta.

Ke druhé výtce, vycházející z porušení zásady proporcionality

89 Žalobkyně tvrdí, že doslovný výklad kritéria i) provedený Radou umožňuje Radě sankcionovat každou společnost působící v odvětví informačních technologií, která je držitelem licence FSB, aniž je prokázána vazba na „ruské zpravodajské služby“ nebo informační válku, což překračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení cíle sledovaného sankcemi uloženými Ruské federaci.

90 Podle ustálené judikatury zásada proporcionality, jež je součástí obecných zásad unijního práva, vyžaduje, aby prostředky zavedené ustanovením unijního práva byly způsobilé k uskutečnění legitimních cílů sledovaných dotyčnou právní úpravou a nepřekračovaly meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné (rozsudek ze dne 13. března 2012, Melli Bank v. Rada, C-380/09 P, EU:C:2012:137, bod 52; viz rovněž rozsudky ze dne 13. září 2023, Venezuela v. Rada, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, bod 99 a citovaná judikatura, a ze dne 20. prosince 2023, Islentyeva v. Rada, T-233/22, EU:T:2023:828, bod 49 a citovaná judikatura).

91 Pokud jde kromě toho o soudní přezkum dodržování zásady proporcionality, z judikatury vyplývá, že unijnímu normotvůrci je třeba přiznat širokou posuzovací pravomoc v oblastech, které z jeho strany předpokládají rozhodnutí politické, ekonomické a sociální povahy a v jejichž rámci má provést komplexní posouzení. Legalita opatření přijatého v této oblasti může být dotčena pouze zjevně nepřiměřeným charakterem takového opatření ve vztahu k cíli, kterého chce příslušný orgán dosáhnout (viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 120 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 1. března 2016, National Iranian Oil Company v. Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128, bod 77; viz rovněž rozsudek ze dne 13. září 2023, Venezuela v. Rada, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, bod 100 a citovaná judikatura).

92 V první řadě, pokud jde o cíle sledované zavedením kritéria i), je třeba uvést, že z bodu 2 odůvodnění rozhodnutí 2023/1218 vyplývá, že „Unie nadále neochvějně podporuje svrchovanost a územní celistvost Ukrajiny“. Podle bodu 3 odůvodnění tohoto rozhodnutí je Evropská rada ve svých závěrech ze dne 23. března 2023 „i nadále odhodlána udržovat a zvyšovat kolektivní tlak na Rusko[u federaci], a to i případnými dalšími omezujícími opatřeními“. Z bodu 5 odůvodnění rozhodnutí 2023/1218 rovněž vyplývá, že „Rada rovněž dospěla k závěru, že informační válka představuje klíčový prostředek, jímž Rusko realizuje svou útočnou válku proti Ukrajině a hrubě porušuje mezinárodní právo a zásady Charty organizace spojených národů“.

93 Kromě toho, jak je uvedeno v bodě 2 odůvodnění nařízení 2023/1215, Rada přijala rozhodnutí 2023/1218, kterým bylo zavedeno kritérium i) „v reakci na informační válku vedenou Rusk[ou federací] pro účely [její] útočné války proti Ukrajině“.

94 Úlohu, kterou hraje manipulace s informacemi ze strany Ruské federace v souvislosti s její útočnou válkou proti Ukrajině, dokládá řada tiskových dokumentů a článků obsažených ve druhém důkazním spisu. Tato úloha byla rovněž zdůrazněna v několika zprávách připojených k žalobní odpovědi, mezi které patří zpráva z roku 2022 o činnostech ESVČ v boji proti zahraniční manipulaci s informacemi a vměšování, která byla zveřejněna dne 2. února 2023, první zpráva ESVČ z února 2023 o hrozbách zahraniční manipulace s informacemi a vměšování, jakož i zpráva ESVČ a Agentury Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost (ENISA) z prosince 2022 nazvaná „Foreign Information Manipulation and Interference (FIMI) and Cybersecurity – Threat landscape (Zahraniční manipulace s informacemi a vměšování a kybernetická bezpečnost – Zpráva o hrozbách).

95 Vzhledem k tomu, že propaganda a dezinformační kampaně jsou schopny podkopat základy demokratických společností a nedílně patří mezi způsoby vedení moderní války, spadají dotčená omezující opatření rovněž do rámce plnění cílů, zejména mírových, které Unii ukládá čl. 3 odst. 1 a 5 SEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 162).

96 Ve druhé řadě je třeba uvést, že informační válka vedená Ruskou federací je organizována ruskými bezpečnostními službami v rámci dezinformačních kampaní na internetu, zejména prostřednictvím sociálních sítí, nebo prostřednictvím kybernetických útoků.

97 V tomto ohledu je třeba uvést, že četné dokumenty předložené v příloze žalobní odpovědi a spisu vedlejšího účastníka Nizozemského království potvrzují účast ruských bezpečnostních služeb, zejména hlavního zpravodajského ředitelství (GRU), FSB a služby vnější rozvědky (SVR), na kybernetických dezinformačních operacích, vměšování a destabilizaci prováděných mimo Rusko. Stejně tak několik dokumentů obsažených ve druhém důkazním spise popisuje způsob, jakým je FSB zapojena do informační války vedené ruskými orgány.

98 Dále v bodě 5 odůvodnění rozhodnutí 2023/1218 Rada konstatovala, že „[s]polečnosti působící v odvětví informačních technologií […] poskytují kritické technologie a software ruským zpravodajským službám“ a tyto společnosti jsou držiteli licence FSB nebo zvláštní licence týkající se „zbraní a vojenského vybavení“.

99 V tomto ohledu řada dokumentů předložených Radou a Nizozemským královstvím prokazuje, že při provádění činností v rámci informační války jsou ruským bezpečnostním službám nápomocny ruské soukromé společnosti působící v odvětví informačních technologií, zejména v odvětví informatiky a kybernetické bezpečnosti. Z těchto dokumentů například vyplývá, že společnosti v tomto odvětví provádějí činnosti v oblasti výzkumu a vývoje pro ruské bezpečnostní služby nebo jim poskytují technologické prostředky a pomoc při náboru.

100 Je třeba uvést, že se žalobkyně omezuje na zpochybnění dvou příloh žalobní odpovědi, přičemž tvrdí, že nestačí k prokázání toho, že ruské společnosti působící v oblasti informatiky poskytují ruským bezpečnostním službám podporu při výzkumu a vývoji a kromě toho pořádají výběrová řízení a přednášky za účelem usnadnění náboru zaměstnanců těmito službami.

101 Je přitom třeba konstatovat, podobně jako to učinila Rada, že obsah těchto dvou příloh je podpořen řadou dalších důkazů předložených v příloze žalobní odpovědi a spisu vedlejšího účastníka Nizozemska, které žalobkyně nezpochybňuje. Žalobkyně na jednání rovněž uvedla, že některé ruské společnosti působící v odvětví informačních technologií pomáhají ruským bezpečnostním službám.

102 Rada se tedy mohla platně opřít o tyto důkazy, aby potvrdila existenci vztahu mezi ruským odvětvím informačních technologií a ruskými bezpečnostními službami.

103 Kritérium i) v rozsahu, v němž se týká právnických osob, subjektů nebo orgánů působících v ruském odvětví informačních technologií, které jsou držiteli licence FSB nebo licence týkající se „zbraní a vojenského vybavení“, tak může omezit prostředky, které má vláda Ruské federace k dispozici pro provádění informační války, jelikož tyto právnické osoby, subjekty nebo orgány mají vazbu na ruské bezpečnostní služby a přímo či nepřímo podporují způsobilost této vlády provádět činnosti a politiky, které narušují územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny.

104 Z toho vyplývá, že kritérium i) je konzistentní se sledovaným cílem, kterým je zvýšení tlaku vyvíjeného na ruské orgány, a nemůže být považováno za zjevně nepřiměřené ve vztahu k tomuto cíli ve smyslu judikatury citované v bodě 91 výše.

105 Kromě toho právě z důvodu přetrvávající, či dokonce zhoršující se situace na Ukrajině měla Rada za to, že je třeba rozšířit okruh osob, na něž se vztahují omezující opatření, zavedením kritéria i) s cílem zvýšit tlak na vládu Ruské federace omezením její způsobilosti vést informační válku. Z takového přístupu založeného na postupnosti zásahu do práv v závislosti na účinnosti opatření přitom vyplývá, že jejich přiměřenost je prokázána (obdobně viz rozsudky ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 126; ze dne 25. ledna 2017, Almaz-Antey Air and Space Defence v. Rada, T-255/15, nezveřejněný, EU:T:2017:25, bod 104, a ze dne 20. listopadu 2024, Uss v. Rada, T-571/23, nezveřejněný, EU:T:2024:839, bod 78).

106 Kritérium i) je nezbytné pro zvýšení tlaku na ruské orgány, aby ukončily činnosti a politiky destabilizující Ukrajinu, zejména prostřednictvím informační války, jakož i vojenské agrese vůči této zemi. Kritérium i) se tudíž nejeví jako zjevně nepřiměřené ve vztahu ke sledovaným cílům.

107 Tento závěr není zpochybněn argumenty žalobkyně.

108 Žalobkyně tvrdí, že kritérium i) může být v souladu se zásadou proporcionality, pouze pokud je vykládáno ve světle cílů odůvodňujících jeho zavedení, které jsou uvedeny v bodě 5 odůvodnění rozhodnutí 2023/1218 a v bodě 2 odůvodnění nařízení 2023/1215. Existence dostatečné vazby mezi kritériem i) a těmito cíli vyžaduje prokázat, že subjekty působící v odvětví informačních technologií jsou držiteli licence FSB, která jim umožňuje nakládat s informacemi, jež jsou Ruskem klasifikovány stupněm utajení „státní tajemství“, nebo licence týkající se „zbraní a vojenského vybavení“, a dále že vyvíjejí technologie a software pro „ruské zpravodajské služby“ a ejich činnosti zahrnují účast na informační válce vedené Ruskou federací.

109 V první řadě žalobkyně tvrdí, že kritérium i) by mělo být vykládáno tak, že se vztahuje pouze na subjekty, které se skutečně podílejí na informační válce vedené Ruskou federací.

110 Je třeba mít za to, že vykládat kritérium i) tak, že se musí vztahovat pouze na subjekty, které skutečně vyvíjejí technologie pro ruské bezpečnostní služby nebo se účastní informační války, by mělo za následek, že by toto kritérium pozbylo veškerého užitečného účinku.

111 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že vzhledem ke konfliktní situaci, v níž se Ruská federace a Ukrajina nacházejí, je v praxi obzvláště obtížné získat přístup k určitým zdrojům, výslovně uvést primární zdroj určitých informací a případně získat svědectví od osob, které jsou ochotny být identifikovány. Z toho vyplývající obtíže při vyšetřování mohou přispět k zabránění předložení přesných důkazů a objektivních informací (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 116 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 60).

112 Spolupráce společností působících v ruském odvětví informačních technologií s ruskými bezpečnostními službami za účelem provádění dezinformačních kampaní je přitom ze své podstaty tajná. V praxi by bylo pro Radu mimořádně obtížné, ne-li nemožné, předložit důkaz o takové spolupráci.

113 V tomto ohledu ESVČ ve druhém důkazním spisu, který je tvořen pracovním dokumentem ESVČ vypracovaným na podporu zavedení kritéria i), uvedla, že s ohledem na tajnou povahu činností vykonávaných subjekty, které jsou držiteli licence FSB nebo licence týkající se „zbraní a vojenského vybavení“, „dostupné ‚open source‘ informace často nepostačují k přímému propojení těchto společností s ruskými zpravodajskými službami, kromě jediného veřejně přístupného dokumentu, který potvrzuje, že jsou tyto společnosti držiteli [takové] licence“.

114 Dále je třeba připomenout, že cílem omezujících opatření přijatých na základě kritéria i) je zvýšit tlak na Ruskou federaci omezením její způsobilosti vést informační válku, která je nedílnou součástí její útočné války proti Ukrajině.

115 Za tímto účelem se kritérium i) objektivně týká subjektů působících v odvětví informačních technologií, které sice nemají přímou vazbu na informační válku vedenou Ruskou federací, avšak mohou ji podporovat poskytováním technologických prostředků ruským bezpečnostním službám, které jim umožní pokračovat v dezinformačních kampaních.

116 V rámci široké posuzovací pravomoci, kterou Rada má, mohla mít legitimně za to, že zavedení kritéria i) umožnilo přispět k dosažení cíle spočívajícího ve zvýšení tlaku na vládu Ruské federace, jelikož toto kritérium oslabuje způsobilost těchto subjektů poskytovat podporu ruským bezpečnostním službám a omezit tak jejich způsobilost vést informační válku.

117 V tomto ohledu není Rada povinna předložit důkaz o tom, že omezující opatření mají takový účinek, ale pouze o tom, že mohou mít takový účinek (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. června 2020, VTB Bank v. Rada, C-729/18 P, nezveřejněný, EU:C:2020:499, bod 66, a ze dne 20. listopadu 2024, Uss v. Rada, T-571/23, nezveřejněný, EU:T:2024:839, bod 83).

118 Z toho vyplývá, že kritérium i), jelikož neukládá Radě povinnost prokázat skutečnou účast dotyčného subjektu na informační válce, není zjevně nepřiměřené s ohledem na cíl sledovaný rozhodnutím 2023/1218 a nařízením 2023/1215, a nelze ho proto považovat za nepřiměřené.

119 Ve druhé řadě žalobkyně tvrdí, že výklad kritéria i) provedený Radou je nepřiměřený, jelikož předpokládal existenci vazby mezi dotčenými subjekty a ruskými bezpečnostními službami nebo informační válkou na základě držení licence FSB.

120 Zaprvé je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle kterého je výklad kritéria i) provedený Radou nepřiměřený, jelikož držení licence FSB nepředpokládá, že její držitel vyvíjí technologie určené pro ruské bezpečnostní služby nebo že se podílí na informační válce.

121 Jak totiž bylo uvedeno v bodě 118 výše, skutečnost, že kritérium i) nevyžaduje skutečnou účast dotyčného subjektu na informační válce, nelze považovat za nepřiměřenou s ohledem na cíl sledovaný rozhodnutím 2023/1218 a nařízením 2023/1215.

122 V tomto ohledu tedy není relevantní tvrzení uvedené ve znaleckém posudku předloženém žalobkyní v příloze C.5 repliky, podle kterého držení jakéhokoliv typu licence, včetně licencí týkajících se „státního tajemství“, neznamená žádnou aktivní spolupráci s tajnými službami nebo FSB, ani aktivní účast na informační válce.

123 Kromě toho je třeba konstatovat, že znalecký posudek předložený v příloze repliky byl vypracován ruskou advokátní kanceláří na žádost žalobkyně.

124 V souladu s ustálenou judikaturou se přitom činnost unijního soudu řídí zásadou volného hodnocení důkazů a jediným kritériem pro hodnocení předložených důkazů je jejich hodnověrnost. Pro posouzení důkazní hodnoty určitého dokumentu je třeba ověřit důvěryhodnost informací, které jsou v něm obsaženy, a vzít v úvahu původ dokumentu, okolnosti jeho vyhotovení, jakož i komu je dokument určen, a klást si otázku, zda se dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako rozumný a důvěryhodný (viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 114 a citovaná judikatura, a ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 58 a citovaná judikatura).

125 Je tedy třeba mít podobně jako Rada za to, že vzhledem k tomu, že byl tento znalecký posudek vyhotoven pro účely obhajoby žalobkyně v rámci tohoto řízení, má omezenou důkazní hodnotu (obdobně viz rozsudek ze dne 21. února 2018, Kljujev v. Rada, T-731/15, EU:T:2018:90, bod 124).

126 Kromě toho je třeba připomenout, že ruské subjekty působící v odvětví informačních technologií musí být držiteli licence FSB, aby mohly vykonávat činnost, což žalobkyně nezpochybňuje.

127 Rada uvádí, že s ohledem na cíl omezit způsobilost ruských bezpečnostních služeb vést informační válku se kritérium i) vztahuje na subjekty působící v ruském odvětví informačních technologií, které jsou držiteli licence FSB a buď spolupracují s ruskými bezpečnostními službami, nebo jsou závislé na FSB, která je může mobilizovat na podporu činností těchto služeb, zejména za účelem vedení dezinformačních kampaní.

128 Je třeba uvést, že v kontextu informační války vedené Ruskou federací je důležitým prvkem skutečnost, že je to FSB, zpravodajská služba, která vydává licence ruským podnikům v odvětví informačních technologií. V tomto ohledu několik dokumentů předložených v příloze žalobní odpovědi, které žalobkyně nezpochybňuje, osvědčuje způsobilost FSB mobilizovat ruské podniky působící v oblasti informačních technologií, aby jí pomáhaly. Například zpráva nazvaná „Kaspersky and Beyond. Understanding Russia’s Approach to Cyber-Enabled Economic Warfare“ (Kaspersky a další. Porozumění přístupu Ruska k ekonomické válce vedené kybernetickými prostředky), kterou v červnu 2018 zveřejnila Foundation for Defense of Democracies a jež je uvedena v příloze B.18 žalobní odpovědi, mimo jiné vysvětluje, že „FSB může požádat jakýkoli subjekt působící v Rusku v odvětví telekomunikací jakéhokoli druhu, aby jí byl nápomocen při jejích operacích“.

129 Navíc podle zprávy nazvané „Don't Underestimate Economic Side of Russia's Cyber Warfare" (Nepodceňujte ekonomickou stránku ruské kybernetické války), zveřejněné dne 25. června 2018 na internetových stránkách „thecypherbrief.com" a předložené v příloze B.25 žalobní odpovědi, „[n]ení náhoda, pokud ruský zákon stanoví [FSB] jako orgán udělující licence k činnostem v oblasti šifrování" a „[p]rávní a správní předpisy upravující informační systémy, telekomunikace a šifrování poskytují svou koncepcí Kremlu a jeho bezpečnostním službám nástroje pro upevnění moci uvnitř země a provádění agresivních činností v zahraničí".

130 Stejně tak článek nazvaný „This $500 million russian cyber mogul planned to take his company public – Then America accused it of hacking for Putin's Spies" (Tento ruský IT magnát s majetkem v hodnotě 500 milionů dolarů plánoval vstoupit se svou společností na burzu – Spojené státy ji pak obvinily z hackování pro Putinovy špiony), zveřejněný dne 18. srpna 2021 na internetových stránkách „forbes.com", předložený v příloze N.1 spisu vedlejšího účastníka Nizozemského království, uvádí, že „[r]uské kybernetické společnosti nemají jinou možnost než provádět příkazy vlády a jejího bezpečnostního aparátu" a že „[v] této oblasti není možné pracovat bez kontaktu s ruskými bezpečnostními službami".

131 Je tedy třeba mít za to, že vzhledem k tomu, že ruské subjekty působící v odvětví informačních technologií jsou při výkonu činnosti závislé na FSB, má tato služba k dispozici prostředek nátlaku umožňující je mobilizovat, aby poskytly pomoc ruským bezpečnostním službám, zejména při vedení informační války.

132 Žalobkyně, která se opírá o znalecký posudek předložený v příloze C.5 repliky, tvrdí, že podmínky pro udělení licencí neumožňují FSB ukládat podnikům působícím v oblasti informatiky povinnost spolupracovat s ní nebo jí poskytovat pomoc.

133 Je však třeba uvést, že Rada netvrdila, že existuje zákonná povinnost, která by umožňovala FSB požadovat od ruských podniků působících v oblasti informatiky, které musí být držiteli licence, spolupráci. Rada vycházela z toho, že FSB může vyvíjet tlak na tyto podniky s ohledem na vazbu mezi odvětvím informačních technologií a ruskými bezpečnostními službami a na vztah závislosti, který vyplývá z povinnosti, aby podniky v tomto odvětví měly pro výkon činnosti licenci FSB.

134 Rada mimo jiné konstatuje, že závislost těchto podniků na ruském trhu a vládě je rovněž posílena skutečností, že tyto podniky používají pro své kryptografické nástroje ruské normy, které jsou v zahraničí podezřelé a činí je na zahraničních trzích nespolehlivými. Podle Rady jsou ruské společnosti působící v oblasti informatiky izolovány od světového trhu, což je ještě více činí závislými na ruském trhu a vládě.

135 V tomto ohledu se Rada opírala zejména o článek nazvaný „Russia's FSB Is Making Life Harder for Blockchain" [Ruská FSB ztěžuje život blockchainu], zveřejněný dne 14. září 2021 na internetových stránkách „coindesk.com" a předložený v příloze B.26 žalobní odpovědi. Tento článek uvádí, že ruské podniky používající technologii „blockchain" mají povinnost získat od FSB certifikaci svých kryptografických nástrojů a používat ruské normy použitelné na kryptografické nástroje, které jsou v zahraničí považovány za podezřelé.

136 Žalobkyně se omezuje na tvrzení, že se tato příloha týká pouze velmi specifického odvětví, a sice odvětví, které používá technologii „blockchain".

137 Tento argument přitom nemůže zpochybnit relevanci této přílohy, jelikož představuje příklad ilustrující závislost ruských společností působících v oblasti informatiky, které používají šifrovací nástroje, na ruských orgánech, a zejména na FSB.

138 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že pouze jedna z 28 licencí „typu 4“ udělených na základě nařízení č. 313 pro činnosti související se šifrováním umožňuje vývoj šifrovacích nástrojů. Tvrdí, že aby bylo kritérium i) v souladu s cílem uvedeným v bodě 5 odůvodnění rozhodnutí 2023/1218 a v bodě 2 odůvodnění nařízení 2023/1215 mělo by se vztahovat pouze na podniky v ruském odvětví informačních technologií, které jsou držiteli takové licence, neboť pouze ony mohou ruským bezpečnostním službám dodávat šifrovací software.

139 V tomto ohledu je třeba připomenout, že cílem kritéria i) je omezit způsobilost ruských bezpečnostních služeb vést informační válku přijetím omezujících opatření vůči podnikům působícím v odvětví informačních technologií, které jim mohou být nápomocny. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se přitom tato pomoc neomezuje na dodávání šifrovacího softwaru, ale týká se rovněž dodávání jiných technologických nebo technických prostředků.

140 Žalobkyně přitom nevysvětluje, z jakého důvodu není podnik působící v odvětví informačních technologií, který je držitelem licence „typu 4“ podle nařízení č. 313, která jej opravňuje například k vývoji nebo výrobě informačních nebo telekomunikačních systémů využívajících šifrovací nástroje nebo k modernizaci, sestavování, instalaci, úpravě nebo opravě šifrovacích nástrojů, schopen pomáhat ruským bezpečnostním službám při vedení informační války.

141 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, způsobilost FSB vyvíjet tlak na ruské subjekty působící v odvětví informačních technologií nezávisí na typu licence, kterou mají.

142 Vysvětlení poskytnutá žalobkyní ohledně různých typů licencí vydaných FSB a rozdílu mezi licencemi „typu 4“ týkajícími se šifrovacích činností a licencemi týkajícími se „státního tajemství“ tedy nejsou relevantní. Totéž platí pro úvahy uvedené ve znaleckém posudku připojeném k replice, podle nichž nejsou licence FSB vydávány za účelem spolupráce s FSB.

143 Z toho vyplývá, že podmínka stanovená kritériem i) týkající se držení licence FSB nebo licence týkající se „zbraní a vojenského vybavení“ je v rozsahu, v němž umožňuje zahrnout nejen subjekty působící v ruském odvětví informačních technologií, které se skutečně podílejí na informační válce, ale i subjekty, které mohou být ruskými bezpečnostními službami mobilizovány, aby těmto službám pomáhaly, přiměřená a nezbytná k dosažení cíle sledovaného tímto kritériem, jenž je připomenut v bodě 114 výše a spočívá v omezení způsobilosti Ruské federace vést informační válku.

144 Druhá výtka musí být proto zamítnuta.

Ke třetí výtce, vycházející z nepřiměřeného zásahu do svobody podnikání

145 Žalobkyně tvrdí, že sankcionování všech ruských společností působících v oblasti informatiky z důvodu, že jsou povinny mít licenci pro výkon činnosti, představuje nepřiměřený zásah do svobody podnikání zakotvené v článku 16 Listiny.

146 Článek 16 Listiny stanoví, že „[s]voboda podnikání se uznává v souladu s právem Unie a vnitrostátními zákony a zvyklostmi“.

147 Podle judikatury svoboda podnikání podobně jako ostatní základní práva nepředstavuje absolutní výsadu a její výkon může být předmětem omezení odůvodněných cíli obecného zájmu, které Unie sleduje, za podmínky, že taková omezení skutečně odpovídají uvedeným cílům obecného zájmu a nepředstavují, vzhledem k sledovanému cíli, nepřiměřený a neúnosný zásah do samotné podstaty takto zaručených práv (viz rozsudek ze dne 28. března 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 148 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 220).

148 Soudní dvůr zejména rozhodl, že s ohledem na znění článku 16 Listiny, které se liší od znění ostatních základních svobod zakotvených v hlavě II, avšak je blízké znění některých ustanovení hlavy IV téže Listiny, může být svoboda podnikání předmětem široké škály zásahů ze strany veřejné moci, jimiž lze ve veřejném zájmu stanovit hranice pro výkon hospodářské činnosti (viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 123 a citovaná judikatura).

149 Omezující opatření zakládají z povahy věci účinky, které mají dopad na svobodu výkonu profesních činností a způsobují tak újmu osobám, které nenesou žádnou odpovědnost za situaci, která vedla k přijetí sankcí. Takový účinek mají *a fortiori* omezující opatření zacílená na subjekty, jež jsou v nich stanoveny (viz rozsudek ze dne 28. března 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 149 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 221).

150 I když je pravda, že omezující opatření založená na takovém kritériu, jako je kritérium dotčené v projednávané věci, nesporně omezují práva, která žalobkyni náleží na základě článku 16 Listiny, svoboda podnikání, které se žalobkyně dovolává, může být nicméně omezena za podmínek stanovených v čl. 52 odst. 1 Listiny. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 52 odst. 1 Listiny „[k]aždé omezení výkonu práv a svobod uznaných […][L]istinou musí být stanoveno zákonem a respektovat podstatu těchto práv a svobod“ a „[p]ři dodržení zásady proporcionality mohou být omezení zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého“. Z toho vyplývá, že k tomu, aby omezení výkonu dotčených základních práv bylo v souladu s unijním právem, musí splňovat tři podmínky. Zaprvé musí omezení být stanoveno zákonem. Jinými slovy, dotčené opatření musí mít právní základ. Zadruhé musí omezení sledovat cíl obecného zájmu, který uznává Unie. Zatřetí omezení nesmí být nepřiměřené. Omezení musí být nezbytné a přiměřené sledovanému cíli. Dále nesmí dojít k zásahu do „podstaty“, tedy základu dotčeného práva nebo svobody (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 13. září 2018, Gazprom Neft v. Rada, T-735/14 a T-799/14, EU:T:2018:548, body 160 až 163 a citovaná judikatura).

151 Je přitom třeba konstatovat, že tyto tři podmínky jsou v projednávaném případě splněny.

152 Zaprvé vzhledem k tomu, že přijetí omezujících opatření na základě kritéria i) je stanoveno příslušnými ustanoveními rozhodnutí 2014/145 a nařízení č. 269/2014, omezení svobody podnikání vyplývající z použití tohoto kritéria je stanoveno zákonem.

153 Zadruhé je třeba připomenout, že kritérium i) odpovídá cíli obecného zájmu, který jako takový uznává Unie, jenž může taková omezení odůvodnit. Cílem tohoto kritéria je totiž zvýšit tlak na Ruskou federaci bojem proti informační válce, kterou vede pro účely své útočné války proti Ukrajině, a omezit způsobilost ruských bezpečnostních služeb vést dezinformační kampaně tím, že se zaměřuje na subjekty, které s nimi mohou spolupracovat. Z tohoto hlediska může kritérium i) v souladu s cíli ochrany územní celistvosti, svrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny a podpory

mírového urovnání krize v této zemi, které jsou součástí obecného cíle zachování míru a mezinárodní bezpečnosti, v souladu s cíli vnější činnosti Unie uvedenými v článku 21 SEU, jakož i s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů, odůvodnit negativní důsledky, a to i značné, pro některé hospodářské subjekty (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. března 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 150; ze dne 25. června 2020, Vněšekonombank v. Rada, C-731/18 P, nezveřejněný, EU:C:2020:500, bod 87, a ze dne 29. května 2024, Vinokurov v. Rada, T-302/22, nezveřejněný, EU:T:2024:325, bod 197). Kritérium i) je tedy součástí reakce Unie, která byla uskutečněna mírovými prostředky, jež má k dispozici, a za účelem dosažení cílů stanovených v čl. 3 odst. 5 SEU, na agresi spáchanou v rozporu s čl. 2 odst. 4 Charty Organizace spojených národů, a v důsledku toho na porušení *erga omnes* povinností stanovených mezinárodním právem (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 164).

154 Zatřetí vzhledem k prvořadému významu těchto cílů mohla mít Rada za to, aniž překročila meze své posuzovací pravomoci, že zásahy do svobody podnikání vyplývající z použití kritéria i) jsou přiměřené a nezbytné ke zvýšení tlaku na Ruskou federaci. Takovou újmu tudíž nelze s ohledem na sledované cíle považovat za nepřiměřený a neúnosný zásah, jímž by byla dotčena samotná podstata svobody podnikání subjektů, na které se vztahuje toto kritérium. Tato opatření totiž nebrání ruským podnikům působícím v odvětví informačních technologií ve výkonu obchodních činností.

155 Kritérium i) tedy nelze považovat za nepřiměřený zásah do svobody podnikání.

156 Třetí výtka tedy musí být zamítnuta, a tudíž i první žalobní důvod v celém rozsahu.

Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení práva na účinnou soudní ochranu a povinnosti uvést odůvodnění

157 V žalobě a v prvním návrhu na úpravu žaloby žalobkyně tvrdí, že důvod pro zařazení jejího názvu na dotčené seznamy uvedený v původních aktech a v prvních a druhých aktech o ponechání na seznamech není dostatečně přesný a konkrétní, jelikož se omezuje na převzetí kritéria pro zařazení na seznam a neobsahuje žádnou informaci týkající se její individuální situace. Rada se spokojila s obecným a stereotypním odůvodněním, které je společné pro všechny společnosti, s výjimkou jediné společnosti, jejíž názvy byly zařazeny na dotčené seznamy na základě kritéria i).

158 Podle ustálené judikatury právo na účinnou soudní ochranu zakotvené v článku 47 Listiny vyžaduje, aby měl dotyčný možnost seznámit se s důvody přijatého rozhodnutí, které se ho týká, buď přečtením samotného rozhodnutí, nebo na základě sdělení těchto důvodů na jeho žádost (viz rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 100 a citovaná judikatura, a ze dne 13. září 2018, Sberbank of Russia v. Rada, T-732/14, EU:T:2018:541, bod 112 a citovaná judikatura).

159 Dále podle rovněž ustálené judikatury musí z odůvodnění vyžadovaného článkem 296 SFEU jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, za účelem posouzení jeho opodstatněnosti, a příslušný soud mohl vykonat přezkum (viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, Rada v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 50 a citovaná judikatura, a ze dne 22. dubna 2021, Rada v. PKK, C-46/19 P, EU:C:2021:316, bod 47 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 4. září 2024, Šamalov v. Rada, T-651/22, nezveřejněný, EU:T:2024:576, bod 37).

160 Odůvodnění požadované článkem 296 SFEU musí být nicméně přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů, jakož i zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož dostatečnost odůvodnění musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotyčnou oblast. Akt nepříznivě zasahující do právního postavení je proto dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou dotčené osobě známy a umožňují jí pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2012, Rada v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, body 53 a 54 a citovaná judikatura; rozsudky ze dne 28. března 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 122, a ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 64).

161 Kromě toho judikatura upřesnila, že odůvodnění aktu Rady, kterým se ukládá omezující opatření, musí nejen identifikovat právní základ tohoto opatření, ale rovněž uvést specifické a konkrétní důvody, na základě kterých Rada při výkonu své diskreční posuzovací pravomoci dospěla k závěru, že se takové opatření musí uplatnit na dotyčnou osobu (viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 105 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 66).

162 Odůvodnění opatření spočívajícího ve zmrazení majetku v zásadě nemůže spočívat pouze v obecné a stereotypní formulaci, ale musí naopak uvádět specifické a konkrétní důvody, na základě kterých se Rada domnívá, že relevantní právní úprava je na dotyčnou osobu použitelná (viz rozsudek ze dne 15. září 2016, Janukovyč v. Rada, T-346/14, EU:T:2016:497, bod 79 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 30. ledna 2019, Stavickij v. Rada, T-290/17, EU:T:2019:37, bod 47).

163 Kromě toho je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění zakotvená v článku 296 SFEU je podstatnou formální náležitostí, kterou je třeba odlišovat od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která zapadá do rámce meritorní legality sporného aktu. Odůvodnění rozhodnutí je totiž formálním vyjádřením důvodů, na kterých toto rozhodnutí spočívá. Jestliže jsou tyto důvody stiženy vadami, je jimi stižena materiální legalita rozhodnutí, avšak nikoli jeho odůvodnění, které může být dostačující, i když obsahuje vadné důvody. Z toho vyplývá, že výtky a argumenty směřující ke zpochybnění opodstatněnosti aktu jsou v rámci žalobního důvodu vycházejícího z neexistence nebo nedostatečnosti odůvodnění irelevantní (viz rozsudky ze dne 18. června 2015, Ipatau v. Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 37 a citovaná judikatura, a ze dne 30. listopadu 2022, PKK v. Rada, T-316/14 RENV a T-148/19, EU:T:2022:727, bod 234 a citovaná judikatura).

164 Úvodem je třeba konstatovat, že argumenty žalobkyně vznesené v replice, jejichž cílem je zpochybnit věcnou správnost odůvodnění, se ve skutečnosti týkají otázky opodstatněnosti odůvodnění pro zařazení na seznam. Tyto argumenty tudíž musí být odmítnuty jako irelevantní v rámci tohoto žalobního důvodu a budou přezkoumány v rámci třetího žalobního důvodu.

165 V první řadě je třeba podobně jako Rada uvést, že žalobkyně netvrdí, že nebyla schopna pochopit důvod zařazení svého názvu na seznamy v původních aktech a v prvních a druhých aktech o ponechání na seznamech.

166 Ve druhé řadě žalobkyně netvrdí, že nevěděla o kontextu, v němž byly tyto akty přijaty, a o cílech, kterých zamýšlely dosáhnout, a sice, jak vyplývá z bodů odůvodnění rozhodnutí 2023/1218 a nařízení 2023/1215, zvýšit tlak na Ruskou federaci přijetím omezujících opatření v reakci na informační válku, kterou vede pro účely útočné války proti Ukrajině.

167 Ve třetí řadě ze znění důvodu uvedeného v původních aktech, jakož i v prvních a druhých aktech o ponechání na seznamech, citovaného v bodě 8 výše, dostatečně jasně vyplývá, že Rada zařadila a ponechala název žalobkyně na dotčených seznamech na základě kritéria i), což žalobkyně nezpochybňuje.

168 V tomto ohledu je třeba na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, uvést, že se Rada v tomto důvodu neomezila na převzetí názvu kritéria i). Údaje, podle kterých je žalobkyně subjektem působícím v ruském odvětví informatiky, který je držitelem licence FSB, jsou totiž informacemi specifickými pro individuální situaci žalobkyně.

169 Začtvrté, pokud jde o údajně stereotypní povahu odůvodnění, je třeba uvést, že i když jsou úvahy obsažené v odůvodnění uvedeném v původních aktech, jakož i v prvních a druhých aktech o ponechání na seznamech stejné jako ty, na jejichž základě byla omezující opatření uložena ostatním osobám uvedeným na dotčených seznamech, popisují nicméně konkrétní situaci žalobkyně, která je stejně jako ostatní ruské subjekty v odvětví informačních technologií držitelem licence FSB (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 115; ze dne 15. září 2016, Janukovyč v. Rada, T-346/14, EU:T:2016:497, bod 82, a ze dne 30. ledna 2019, Stavickij v. Rada, T-290/17, EU:T:2019:37, bod 56).

170 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tedy skutečnost, že názvy jiných subjektů splňujících podmínky kritéria i) byly zařazeny na dotčené seznamy z důvodů obdobných těm, které byly uplatněny pro zařazení jejího názvu, neznamená, že se odůvodnění původních aktů a prvních a druhých aktů o ponechání na seznamech rovněž netýkalo její vlastní situace.

171 Z odůvodnění původních aktů a prvních a druhých aktů o ponechání na seznamech tudíž vyplývá, že specifické a konkrétní důvody, které vedly Radu k zařazení a ponechání názvu žalobkyně na dotčených seznamech, jsou uvedeny dostatečně jasně a přesně, aby je žalobkyně mohla pochopit a Tribunál mohl v tomto ohledu provést přezkum.

172 Z toho vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávných posouzení

173 Předně je třeba uvést, že třetí žalobní důvod musí být považován za žalobní důvod vycházející z nesprávných posouzení, a nikoli ze zjevně nesprávných posouzení. I když je pravda, že Rada má určitou posuzovací pravomoc určit v každém jednotlivém případě, zda jsou splněna právní kritéria, na nichž jsou založena dotčená omezující opatření, nic to nemění na tom, že unijní soudy musí zajistit v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů (viz rozsudek ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 31 a citovaná judikatura).

174 Účinnost soudní kontroly zaručená v článku 47 Listiny mimo jiné vyžaduje, aby se unijní soud ujistil o tom, zda se rozhodnutí, kterým byla přijata nebo ponechána v platnosti omezující opatření a které se dotyčné osoby nebo subjektu osobně dotýká, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Proto je třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého toto rozhodnutí vychází, tak

aby se soudní přezkum neomezoval na posouzení abstraktní věrohodnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (viz rozsudky ze dne 19. prosince 2018, Azarov v. Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, bod 22 a citovaná judikatura; ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 122 a citovaná judikatura, a ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 32 a citovaná judikatura).

175 V rámci takového posouzení musí být důkazy a údaje zkoumány s ohledem na jejich kontext, a nikoli izolovaně. Rada totiž důkazní břemeno unese, uvede-li před unijním soudem soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů umožňující prokázat, že osoba, která podléhá omezujícímu opatření, splňovala ke dni přijetí sporných aktů podmínky stanovené použitým kritériem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 124 a citovaná judikatura, a ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 33 a citovaná judikatura).

176 V případě zpochybnění legality je úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotyčné osobě nebo subjektu podložené, přičemž tato osoba nebo subjekt nejsou povinny předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou (viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 123 a citovaná judikatura, a ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 34 a citovaná judikatura).

177 Pro odůvodnění ponechání jména určité osoby na dotčeném seznamu není Radě zakázáno, aby vycházela z týchž důkazů odůvodňujících prvotní zařazení, opětovné zařazení nebo předchozí ponechání jména dotyčné osoby na tomto seznamu, pokud se důvody pro zařazení na seznam nezměnily a nezměnil se kontext tak, že se tyto důkazy staly obsoletními (viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 169 a citovaná judikatura, a ze dne 29. května 2024, Belavia v. Rada, T-116/22, EU:T:2024:334, bod 77 a citovaná judikatura). Vývoj kontextu v tomto ohledu zahrnuje zohlednění situace země, ve vztahu k níž byl systém omezujících opatření zaveden, jakož i zvláštní situace dotyčné osoby, a dále zohlednění všech relevantních okolností, a zejména neuskutečnění cílů sledovaných omezujícími opatřeními (viz rozsudek ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 37 a citovaná judikatura).

178 Kromě toho je třeba zdůraznit, že musí být zohledněn kontext dotčených opatření a míra dokazování, kterou lze po Radě požadovat, musí být přizpůsobena z důvodu obtížnosti přístupu k objektivním důkazům a informacím (viz rozsudky ze dne 1. června 2022, Prigožin v. Rada, T-723/20, nezveřejněný, EU:T:2022:317, bod 102 a citovaná judikatura, a ze dne 20. listopadu 2024, Zubickij v. Rada, T-1074/23, nezveřejněný, EU:T:2024:840, bod 78 a citovaná judikatura).

179 Vzhledem k tomu, že ve třetích zemích nemají unijní orgány vyšetřovací pravomoc, musí jejich posouzení z přirozených důvodů vycházet z veřejně přístupných informačních zdrojů, zpráv, novinových článků, zpráv tajných služeb nebo jiných podobných informačních zdrojů (viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 115 a citovaná judikatura, a ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 59 a citovaná judikatura).

180 Pokud jde o obecné souvislosti týkající se situace na Ukrajině, je třeba konstatovat, že ke dni přijetí napadených aktů byla situace na Ukrajině stále vážná. Stejně tak byla omezující opatření stále odůvodněná s ohledem na cíl sledovaný zavedením kritéria i), a sice zvýšit tlak na Ruskou federaci bojem proti informační válce, kterou Ruská federace vede pro účely útočné války proti Ukrajině (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 20. listopadu 2024, Uss v. Rada, T-571/23, nezveřejněný, EU:T:2024:839, body 134 a 135, a ze dne 20. listopadu 2024, Zubickij v. Rada, T-1074/23, nezveřejněný, EU:T:2024:840, body 110 a 111).

181 Pokud jde o konkrétní situaci žalobkyně, je třeba připomenout, že zařazení jejího názvu na dotčené seznamy na základě kritéria i) předpokládá splnění dvou podmínek, a to zaprvé, že je subjektem působícím v ruském odvětví informačních technologií, a zadruhé, že je držitelem licence FSB.

K původním aktům a prvním aktům o ponechání na seznamech

182 Žalobkyně tvrdí, že zařazení a ponechání jejího názvu na dotčených seznamech je založeno na nepodložených a nesprávných tvrzeních a Rada neprokázala, že se na ni vztahuje kritérium i).

183 Žalobkyně tvrdí, že byla v původních aktech a v prvních aktech o ponechání na seznamech označena za právnickou osobu nebo „právní subjekt“ a jakožto holdingová společnost nesplňuje podmínky stanovené kritériem i).

184 Úvodem je třeba připomenout, že v původních aktech a v prvních aktech o ponechání na seznamech je žalobkyně uvedena pod názvem „Positive Group PJSC také známa jako Positive technologies také známa jako Gruppa Pozitiva“. Důvod pro zařazení jejího názvu, uvedený v bodě 8 výše, uvádí, že „je […] jedním ze subjektů působících v ruském odvětví IT s licencí [FSB]“.

185 Z toho vyplývá, že je žalobkyně uvedena v původních aktech a prvních aktech o ponechání na seznamech jakožto subjekt označený buď svým názvem, nebo názvem Positive Technologies.

186 V tomto ohledu je třeba uvést, že sama žalobkyně pro prezentaci svých činností poskytuje v přílohách A.13 až A.22 žaloby výňatky z internetových stránek společnosti Positive Technologies, „ptsecurity.com“, které prezentuje jako „své“ internetové stránky.

187 Například v přílohách A.13 a A.14 žaloby je uvedeno, že „Positive Technologies je první a jedinou společností zabývající se kybernetickou bezpečností v Rusku, která vstoupila na moskevskou burzu“.

188 Kromě toho, jak uvádí Rada, prohlášení, které bylo zveřejněno v tisku dne 23. června 2023 po přijetí původních aktů a je uvedeno v příloze B.29 žalobní odpovědi, bylo učiněno zástupci společnosti Positive Technologies a zmiňuje „rozhodnutí [Unie] o uložení sankcí společnosti Positive Technologies“. Žalobkyně přitom uvádí, že je autorem tohoto prohlášení.

189 V tomto ohledu je třeba uvést, že příloha B.29 obsahuje čtyři výňatky novinových článků z různých internetových stránek zveřejněné ve dnech 23. a 24. června 2023, které pojednávají o sankcích uložených společnosti Positive Technologies a zmiňují toto prohlášení. Podle článků zveřejněných na internetových stránkách „rg.ru“, „xakep.ru“ a na internetových stránkách *MNIAP* je prohlášení přisuzováno společnosti Positive Technologies. Na internetových stránkách „cnews.ru“ je prohlášení přičítáno zástupcům žalobkyně.

190 Na jednání žalobkyně vysvětlila, že Positive Technologies je obchodním názvem označujícím celou skupinu tvořenou jí samotnou jakožto holdingovou společností a všemi jejími dceřinými společnostmi a internetové stránky „ptsecurity.com“ mají za cíl prezentovat všechny činnosti skupiny Positive Technologies.

191 Je třeba mít za to, že žalobkyně tím, že prezentuje internetové stránky „ptsecurity.com“ jako „své“ internetové stránky a činí prohlášení jménem společnosti Positive Technologies, implicitně, ale nutně uznává, že mezi subjektem Positive Technologies a žalobkyní neexistuje rozdíl.

192 Z toho vyplývá, že osobou uvedenou v původních aktech a v prvních aktech o ponechání na seznamech, u níž musí být prokázáno, že splňuje podmínky stanovené kritériem i), je žalobkyně jakožto subjekt, jinak nazývaný Positive Technologies nebo Gruppa Pozitiva, a nikoli žalobkyně jakožto společnost nebo právnická osoba.

193 V první řadě, pokud jde o první podmínku stanovenou v kritériu i), je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje, že působí v ruském odvětví informačních technologií.

194 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně v žalobě uvádí, že vykonává činnosti v oblasti poskytování řešení kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti informací a nabízí podnikům zejména softwarová řešení a systémy na ochranu před nepřátelskými počítačovými útoky. Za účelem vysvětlení svých činností předkládá v přílohách A.13 až A.22 žaloby rovněž výňatky z internetových stránek Positive Technologies, „ptsecurity.com“.

195 V žalobě žalobkyně uvádí, že nezpochybňuje správnost dokumentů č. 1 a 6 obsažených v prvním důkazním spise, kterými jsou výpisy z veřejných databází podniků, ale uvádí, že tyto dokumenty nejsou relevantní, pokud jde o zařazení jejího názvu na dotčené seznamy.

196 Z dokumentu č. 1 obsaženého v prvním důkazním spise, který obsahuje informační stránku týkající se žalobkyně pocházející z databáze podniků Ready Ratios, přitom vyplývá, že žalobkyně vykonává především činnost holdingové společnosti. V tomto dokumentu se uvádí, že vykonává rovněž činnost v oblasti počítačového programování, poradenství v odvětví informačních technologií, další činnost a služby v odvětví informačních technologií, jakož i činnost zaměřenou na vytváření a používání databází a informačních zdrojů.

197 Navíc dokument č. 6 obsažený v prvním důkazním spise, který obsahuje výpis z ruského rejstříku podniků „Spark-Interfax“ týkající se žalobkyně, zejména ukazuje, že žalobkyně působí v ruském odvětví informačních technologií.

198 Tyto dokumenty jsou tudíž v rozsahu, v němž popisují činnost žalobkyně, relevantní v rozsahu, v němž Radě umožnily prokázat, že je „subjektem působícím v ruském odvětví IT“ a splňuje první podmínku kritéria i).

199 Je tudíž třeba konstatovat, že Rada na základě prvního důkazního spisu dostatečně prokázala, že ke dni přijetí původních aktů a prvních aktů o ponechání na seznamech byla žalobkyně „jedním ze subjektů působících v ruském odvětví IT“, a z tohoto důvodu splňovala první podmínku stanovenou kritériem i).

200 Ve druhé řadě, pokud jde o druhou podmínku stanovenou kritériem i), žalobkyně tvrdí, že žádný z dokumentů obsažených v prvním důkazním spise nepostačuje k prokázání, že je držitelem licence FSB a vyvíjí technologie a software pro ruské bezpečnostní služby usnadňující informační válku.

201 Je třeba uvést, že za účelem prokázání, že žalobkyně splnila druhou podmínku kritéria i) týkající se toho, zda je držitelem licence FSB, Rada vycházela z dokumentu č. 2 obsaženého v prvním důkazním spise. Tento dokument je výňatek z powerpointové prezentace zveřejněné na internetových stránkách „ptsecurity.com“, které jsou považovány za oficiální internetové stránky žalobkyně, zobrazující různé licence, jichž je společnost Positive Technologies držitelem, a to včetně licence FSB.

202 Žalobkyně v podstatě zpochybňuje důkazní hodnotu dokumentu č. 2 obsaženého v prvním důkazním spise. Tvrdí, že tento dokument, který je sotva čitelný a pochází z roku 2019, neposkytuje žádnou informaci o typu licence, kterou podle Rady má. Tvrdí, že v žádném případě není držitelem jakékoliv licence FSB.

203 Nejprve je třeba konstatovat, že z prvního důkazního spisu vyplývá, že ačkoli je dokument č. 2 z roku 2019, Rada k němu měla přístup dne 13. února 2023. Žalobkyně přitom neuplatňuje žádný argument na podporu tvrzení, že informace dostupné na internetových stránkách „ptsecurity.com“ byly ke dni, kdy k nim Rada měla přístup, tedy před přijetím původních aktů a prvních aktů o ponechání na seznamech, zastaralé.

204 Dále je třeba uvést, že i když mají kopie licencí, které jsou obsaženy v dokumentu č. 2, skutečně špatnou kvalitu, je na těchto internetových stránkách „ptsecurity.com“ jasně uvedeno, že společnost Positive Technologies je držitelem licence FSB.

205 Vzhledem k tomu, že se kritérium i) týká všech typů licence udělené FSB, je v tomto ohledu irelevantní, že typ licence FSB není v dokumentu č. 2 jasně čitelný.

206 A konečně je třeba uvést, že obsah dokumentu č. 2 je podpořen výňatky z internetových stránek „ptsecurity.com“ předloženými v přílohách B.27 a B.28 žalobní odpovědi.

207 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být legalita unijního aktu posuzována podle skutkových a právních okolností existujících ke dni, kdy byl akt přijat (viz rozsudek ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 68 a citovaná judikatura).

208 Kromě toho přezkum legality po meritorní stránce, který přísluší Tribunálu, musí být proveden, zvláště pokud jde o spory týkající se omezujících opatření, nejen z hlediska skutečností uvedených v odůvodněních sporných aktů, ale i skutečností, které v případě zpochybnění předloží Rada Tribunálu k prokázání opodstatněnosti skutečností tvrzených v těchto odůvodněních (viz rozsudek ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 69 a citovaná judikatura).

209 Skutečnost, kterou ve svůj prospěch sdělila osoba, na niž se vztahují omezující opatření, nebrání tomu, aby byla tato skutečnost vůči ní případně namítána za účelem konstatování opodstatněnosti důvodů, na nichž jsou založena omezující opatření, která byla vůči ní přijata (viz rozsudky ze dne

14. března 2018, Kim a další v. Rada a Komise, T-533/15 a T-264/16, EU:T:2018:138, bod 115 a citovaná judikatura, a ze dne 11. září 2024, Mordašova v. Rada, T-497/22, nezveřejněný, EU:T:2024:604, bod 80 a citovaná judikatura).

210 Příloha B.27 žalobní odpovědi obsahuje výňatek z internetových stránek „ptsecurity.com“ ze dne 20. listopadu 2014, nazvaný „Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with cryptographic protection tools“ (Positive Technologies získala licenci od FSB, která ji opravňuje pracovat s nástroji kryptografické ochrany). V témže výňatku společnost Positive Technologies oznámila prodloužení licence FSB udělené k výkonu činnosti spojené s používáním informací představujících státní tajemství.

211 Příloha B.28 žalobní odpovědi obsahuje rovněž výňatek z internetových stránek „ptsecurity.com“ z roku 2018, ve kterém je uveden seznam licencí a certifikátů, které má společnost Positive Technologies, včetně „licence ruské FSB pro práci s nástroji kryptografické ochrany“ a „licence ruské FSB pro výkon činnosti, při níž se používají informace představující státní tajemství“, jakož i kopie těchto dvou licencí.

212 V replice žalobkyně tvrdí, že výňatky z internetových stránek „ptsecurity.com“ předložené Radou v přílohách B.27 a B.28 žalobní odpovědi se jí netýkají. Žalobkyně tvrdí, že prohlášení zveřejněné dne 20. listopadu 2014 uvedené v příloze B.27 této žalobní odpovědi se jí nemůže týkat, jelikož byla zapsána jako podnik dne 27. září 2017. Kromě toho registrační číslo a daňové identifikační číslo uvedené na licencích předložených v příloze B.28 této žalobní odpovědi nejsou její a tyto licence pocházejí ze dne 28. dubna 2015 a 10. listopadu 2014, přede dnem jejího zápisu.

213 Je třeba konstatovat, že tyto argumenty žalobkyně spočívají na nesprávném předpokladu, že byla zařazena na dotčené seznamy jakožto právnická osoba.

214 Je totiž třeba připomenout, že důvod pro zařazení se týká žalobkyně, jinak nazývané Positive Technologies, jakožto subjektu, a nikoli jakožto právnické osoby.

215 Z toho vyplývá, že datum zápisu žalobkyně jakožto právnické osoby není relevantní pro otázku, zda je dotyčný subjekt držitelem licence.

216 Kromě toho je třeba poznamenat, že žalobkyně pro popis své činnosti vychází z výňatku z internetových stránek „ptsecurity.com“ předloženého v příloze A.14 žaloby a pocházejícího z roku 2023, a uvádí, že „[j]ak je uvedeno na [jejích] internetových stránkách: ‚[j]iž 21 let je [jejím] hlavním cílem předcházet útokům digitálního pirátství‘ “. Kromě toho z výňatku z týchž internetových stránek předloženého Nizozemským královstvím v příloze N.7 jeho spisu vedlejšího účastníka, nazvané „About Company“, vyplývá, že Positive Technologies byla vytvořena v roce 2002.

217 Z výňatků z internetových stránek „ptsecurity.com“ předložených v přílohách B.27 a B.28 žalobní odpovědi vyplývá, že dotyčný subjekt, a sice žalobkyně, jinak nazývaná Positive Technologies, je držitelem licence FSB.

218 Kromě toho za účelem prokázání, že daňové identifikační číslo uvedené na licencích předložených v příloze B.28 žalobní odpovědi není jejím daňovým identifikačním číslem, žalobkyně předkládá v příloze C.15 repliky překlad kopií těchto licencí.

219 Z tohoto překladu vyplývá, že daňové identifikační číslo uvedené na těchto licencích odpovídá identifikačnímu číslu společnosti Pozitiv Teknolodzhiz, jak je rovněž uvedeno na výpisu z databáze Ready Ratios týkajícím se této společnosti, který byl předložen v příloze D.2 dupliky. Příloha B.28 žalobní odpovědi stanoví, že společnost Pozitiv Teknolodzhiz má od 10. listopadu 2014 licenci udělenou FSB pro práci s nástroji kryptografické ochrany a od 28. dubna 2015 licenci udělenou FSB pro město a region Moskva (Rusko) pro výkon činnosti, při níž se používají informace představující státní tajemství.

220 Zaprvé dokument č. 1 obsažený v prvním důkazním spise obsahuje informační stránku týkající se žalobkyně z databáze podniků Ready Ratios ze dne 13. února 2023. Z tohoto dokumentu vyplývá, že společnost Pozitiv Teknolodzhiz je dceřinou společností žalobkyně a ode dne 6. srpna 2021 mají stejného generálního ředitele.

221 Zadruhé Rada v příloze dupliky předložila informační stránky z databáze podniků Ready Ratios ze dne 15. března 2024 týkající se žalobkyně a společnosti Pozitiv Teknolodzhiz, z nichž vyplývá, že mají téhož generálního ředitele a rovněž tutéž adresu a téhož zakladatele a posledně uvedená společnost byla zapsána dne 9. října 2007.

222 Zatřetí z konsolidované účetní závěrky žalobkyně za rok 2021, jakož i z mezitímní konsolidované účetní závěrky žalobkyně za první čtvrtletí roku 2023, které byly předloženy v příloze dupliky, vyplývá, že společnost Pozitiv Teknolodzhiz je jednou z jejích dceřiných společností, v níž vlastní 100 % akcií.

223 Jak je tedy uvedeno v bodech 83 až 85 výše, i když je společnost Pozitiv Teknolodzhiz právnickou osobou právně odlišnou od žalobkyně, mohla mít Rada s ohledem na tento podíl na vlastnictví platně za to, že žalobkyně měla rozhodující vliv na tuto dceřinou společnost a tato dceřiná společnost nebyla ve vztahu k žalobkyni samostatným subjektem.

224 Je tedy třeba mít za to, jak vyplývá z bodu 86 výše, že podmínky pro zařazení žalobkyně jakožto subjektu na seznamy na základě kritéria i) jsou splněny, jelikož je prokázáno, že její dceřiná společnost Pozitiv Teknolodzhiz, je držitelem licence FSB.

225 Z toho vyplývá, že skutečnost, že daňové identifikační číslo uvedené na licencích FSB předložených v přílohách B.27 a B.28 žalobní odpovědi neodpovídá daňovému identifikačnímu číslu žalobkyně jakožto právnické osoby, je irelevantní pro účely prokázání, že žalobkyně jakožto subjekt splňuje podmínky pro zařazení na seznam na základě kritéria i).

226 Z výše uvedeného vyplývá, že se Rada nedopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že žalobkyně, jinak nazývaná Positive Technologies, je subjektem, který je držitelem licence FSB.

227 Ostatní argumenty žalobkyně tento závěr nezpochybňují.

228 Zaprvé se žalobkyně opírá o prohlášení svého provozního ředitele na podporu tvrzení, že není držitelem žádné licence FSB. V tomto prohlášení ze dne 12. září 2023 provozní ředitel žalobkyně potvrzuje, že Positive Group PAO, jejíž daňové identifikační číslo je 9718077239, není a nikdy nebyla držitelem licence vydané FSB nebo jiným vládním orgánem.

229 Je třeba konstatovat, že toto prohlášení není v projednávané věci relevantní, jelikož se týká žalobkyně jakožto právnické osoby, a nikoli subjektu uvedeného v původních aktech a v prvních aktech o ponechání na seznamech.

230 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že z dokumentu č. 1 prvního důkazního spisu obsahujícího informační stránku z databáze podniků Ready Ratios, která se jí týká, ze dne 13. února 2023 vyplývá, že není držitelem žádné licence. Uvádí, že tato informační stránka vždy uvádí licence, jejichž držiteli jsou dotyčné podniky, a činnosti, pro něž byly vydány.

231 V tomto ohledu je třeba připomenout, že držitelem licence FSB, která je uvedena v dokumentu č. 2, je Pozitiv Teknolodzhiz, dceřiná společnost žalobkyně. Skutečnost, že se tato licence neobjevuje ve výpisu z databáze podniků Ready Ratios týkajícím se žalobkyně jakožto právnické osoby, nemůže prokázat, že subjekt, na který se vztahuje důvod zařazení na seznamy, nebyl držitelem licence FSB.

232 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že dokument č. 1, který obsahuje informační stránku, která se jí týká a pochází z databáze podniků Ready Ratios, je novější, a tedy relevantnější než dokument č. 2, který již od září 2023 není dostupný. Za účelem prokázání, že dokument č. 2 je zastaralý a od září 2023 již není přístupný, předkládá v příloze C.14 repliky stránku z internetových stránek „pt.security.com“ ze dne 8. února 2024, na níž je uvedeno „not found“ (nenalezeno).

233 Je přitom třeba konstatovat, že tato příloha nemá žádnou důkazní sílu. Nic neumožňuje tvrdit, že internetová stránka uvedená v příloze C.14 repliky odpovídá stránce z internetových stránek „pt.security.com“ uvedené v dokumentu č. 2. Dále s ohledem na datum této přílohy nelze vyloučit, že k případnému odstranění stránky z internetových stránek „pt.security.com“, která obsahovala licence, jejichž držitelem je společnost Positive Technologies, došlo po podání projednávané žaloby.

234 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že prohlášení, které zveřejnila v tisku a které bylo předloženo v příloze B.29 žalobní odpovědi, nelze vykládat jako uznání skutečnosti, že je držitelem licence FSB.

235 Příloha B.29 žalobní odpovědi obsahuje čtyři články z tisku zveřejněné na různých internetových stránkách, uvedené v bodě 189 výše, týkající se rozhodnutí Rady o uložení sankcí společnosti Positive Technologies. Internetové stránky „rg.ru“ a „xakep.ru“ a internetové stránky *MNIAP* zmiňují prohlášení přičítané společnosti Positive Technologies, podle kterého „[r]ozhodnutí [Unie] uložit sankce společnosti Positive Technologies je založeno na skutečnosti, že je tento podnik držitelem licence FSB Ruské federace“ a „[z]ískání licence FSB je předpokladem pro práci všech významných hráčů na trhu kybernetické bezpečnosti“. Je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 188 výše, že žalobkyně uvádí, že je autorem tohoto prohlášení. Citace je mírně odlišná v článku zveřejněném na internetových stránkách „cnews.ru“, podle kterého „[z]ástupci [žalobkyně] uvedli, že rozhodnutí Unie vůči podniku bylo založeno na skutečnosti, že je držitelem licence k FSB“.

236 V žalobě se přitom žalobkyně pod názvem Positive Technologies prezentuje jako lídr na trhu kybernetické bezpečnosti, což podle tohoto prohlášení znamená, že je držitelem licence FSB. Dále žalobkyně nikde v tomto prohlášení nezpochybňuje, že je držitelem licence FSB, což uznává jako důvod pro zařazení svého názvu nebo názvu Positive Technologies na dotčené seznamy.

237 Kromě toho, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého Rada neprokázala, že se skutečně účastnila informační války vedené Ruskou federací, ani že vyvíjí technologie pro ruské bezpečnostní služby, stačí připomenout, že se nejedná o podmínku pro použití kritéria i).

238 Rada totiž nemusela předložit důkaz o skutečné spolupráci žalobkyně s ruskými bezpečnostními službami, a tento argument tedy musí být odmítnut jako irelevantní.

239 V tomto ohledu jsou argumenty žalobkyně směřující ke zpochybnění dokumentů č. 3 až 5 obsažených v prvním důkazním spise rovněž irelevantní. Tyto dokumenty totiž zmiňují sankce přijaté Spojenými státy americkými vůči žalobkyni v roce 2021 z důvodu, že pořádala každoroční konference, které byly využity jako místo náboru pro FSB a GRU. Tyto dokumenty však nejsou relevantní pro prokázání, že žalobkyně splňovala podmínky stanovené kritériem i).

240 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že se Rada v původních aktech a prvních aktech o ponechání na seznamech nedopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že žalobkyně splňuje podmínky pro použití kritéria i), a tudíž když zařadila název žalobkyně na dotčené seznamy a na těchto seznamech jej ponechala.

Ke druhým aktům o ponechání na seznamech

241 Je třeba připomenout, že ve druhých aktech o ponechání na seznamech byl název žalobkyně na dotčených seznamech ponechán ze stejného důvodu, jako byl důvod uvedený v původních aktech a prvních aktech o ponechání na seznamech.

242 V návrhu na úpravu žaloby týkajícím se druhých aktů o ponechání na seznamech, došlém soudní kanceláři Tribunálu dne 22. května 2024, žalobkyně odkazuje pouze na argumenty, které uplatnila ve vztahu k původním aktům a prvním aktům o ponechání na seznamech.

243 Ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 184 až 240 výše, je tudíž třeba mít za to, že se Rada nedopustila nesprávného posouzení, když ponechala název žalobkyně na dotčených seznamech ve druhých aktech o ponechání na seznamech.

Ke třetím aktům o ponechání na seznamech

244 Přijetím třetích aktů o ponechání na seznamech ponechala Rada zařazení žalobkyně pod názvem „Positive Group PJSC také známa jako Positive technologies také známa jako Gruppa Pozitiva“ na dotčených seznamech a změnila důvod pro zařazení na seznamy na základě kritéria i). Tento důvod, citovaný v bodě 24 výše, uvádí, že žalobkyně je holdingovou společností konglomerátu, který zahrnuje Pozitiv Teknolodzhiz, která působí v ruském odvětví informačních technologií a je držitelem licence FSB, a žalobkyně je tudíž jedním ze subjektů působících v ruském odvětví informačních technologií a držitelem licence FSB.

245 Kromě toho se Rada za účelem odůvodnění přijetí třetích aktů o ponechání na seznamech ve vztahu k žalobkyni opírala o třetí důkazní spis.

246 V první řadě, pokud jde o první podmínku stanovenou kritériem i), je třeba konstatovat, že dokument č. 3 obsažený ve třetím důkazním spise obsahuje výňatek z informační stránky týkající se Pozitiv Teknolodzhiz z databáze podniků Ready Ratios, který uvádí, že vykonává činnost v odvětví počítačového programování.

247 Kromě toho dokumenty č. 6 a 7 obsažené ve třetím důkazním spise jsou stránkami z internetových stránek „pt.security.com“ ze dne 3. července 2024, které prokazují, že Pozitiv Teknolodzhiz je dceřinou společností vlastněnou ze 100 % žalobkyní a působí v ruském odvětví informačních technologií.

248 Z toho vyplývá, že Pozitiv Teknolodzhiz je dceřinou společností zcela kontrolovanou žalobkyní, která působí v ruském odvětví informačních technologií.

249 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z bodů 220 až 223 výše vyplývá, že žalobkyně vlastní 100 % své dceřiné společnosti Pozitiv Teknolodzhiz, obě společnosti mají téhož ředitele a tutéž adresu, což žalobkyně nezpochybňuje, a Rada tedy mohla mít platně za to, že tvořily jediný subjekt.

250 Je tudíž třeba konstatovat, že Rada na základě třetího důkazního spisu dostatečně prokázala, že ke dni přijetí třetích aktů o ponechání na seznamech byla žalobkyně „jedním ze subjektů působících v ruském odvětví IT“, a z tohoto důvodu splňovala první podmínku stanovenou kritériem i), což žalobkyně nezpochybňuje.

251 Ve druhé řadě žalobkyně v návrhu na úpravu žaloby, pokud jde o třetí akty o ponechání na seznamech, v podstatě tvrdí, že se Rada dopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že žalobkyně splňuje druhou podmínku stanovenou kritériem i), týkající se toho, že je držitelem licence FSB.

252 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že její název nemůže být zařazen na dotčené seznamy na základě toho, že jedna z jejích dceřiných společností je údajně držitelem licence FSB. Doslovný výklad kritéria i) vyžaduje, aby byl dotčený subjekt sám držitelem licence FSB. Tvrdí, že ve vztahu mateřské a dceřiné společnosti je každý subjekt právně odlišný a jednání dceřiné společnosti nelze automaticky přičítat její mateřské společnosti. Licence poskytuje oprávnění pouze právnické osobě, které byla udělena.

253 Je třeba připomenout, že třetí akty o ponechání na seznamech se nevztahují na žalobkyni jakožto „právnickou osobu“ či „právní subjekt“, ale jakožto na „subjekt“. Skutečnost, že žalobkyně má právní subjektivitu odlišnou od své dceřiné společnosti, je tedy pro prokázání toho, že žalobkyně splňuje podmínky pro zařazení na seznam na základě kritéria i), irelevantní.

254 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, použití kritéria i) neznamená přičtení jednání dceřiné společnosti její mateřské společnosti. Je třeba připomenout, že použití kritéria i) nevyžaduje prokázání konkrétního jednání žalobkyně či její dceřiné společnosti, ale pouze prokázání držení licence FSB subjektem, na který se vztahují omezující opatření.

255 Argument, podle něhož skutečnost, že licence udělená právnické osobě nemůže být využita jiným subjektem, a sice mateřskou společností nebo jinou dceřinou společností, je tedy irelevantní.

256 Kromě toho je třeba připomenout, že z bodu 249 výše vyplývá, že Rada měla platně za to, že Pozitiv Teknolodzhiz a žalobkyně tvořily jediný subjekt.

257 Za těchto okolností, jak vyplývá z bodu 86 výše, jsou tudíž podmínky pro zařazení žalobkyně jakožto subjektu na seznamy na základě kritéria i) splněny, pokud je prokázáno, že její dceřiná společnost Pozitiv Teknolodžiz tyto podmínky splňuje.

258 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že třetí důkazní spis neobsahuje žádnou relevantní informaci o skutečnosti, že společnost Pozitiv Teknolodzhiz je držitelem licence FSB.

259 K prokázání, že společnost Pozitiv Teknolodzhiz je držitelem licence FSB, vycházela Rada z několika dokumentů obsažených ve třetím důkazním spise. Dokument č. 2, který byl již obsažen v prvním důkazním spise a který je zmíněn v bodě 201 výše, je výňatkem z powerpointové prezentace zveřejněné na internetových stránkách společnosti Positive Technologies, „ptsecurity.com“ zobrazující různé licence, jejichž držitelem je společnost Positive Technologies, včetně licence FSB. Dokument č. 8, který je totožný s dokumentem zmíněným v bodě 211 výše, obsahuje výňatek z týchž internetových stránek z roku 2018 konzultovaných Radou dne 3. července 2024, který obsahuje seznam licencí a certifikátů, jejichž držitelem je společnost Positive Technologies, včetně „licence ruské FSB pro práci s nástroji kryptografické ochrany“ a „licence ruské FSB pro výkon činností, při nichž se používají informace představující státní tajemství“, jakož i kopie těchto dvou licencí. Dokument č. 9, který je totožný s dokumentem zmíněným v bodě 210 výše, obsahuje rovněž výňatek z internetových stránek „ptsecurity.com“ ze dne 20. listopadu 2014 konzultovaných Radou v listopadu 2023, nadepsaný „Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with cryptographic protection tools“ (Positive Technologies získala licenci od FSB, která ji opravňuje pracovat s nástroji kryptografické ochrany), v němž jsou uvedeny činnosti, pro které byla tato licence udělena. V témže výňatku společnost Positive Technologies oznámila prodloužení licence FSB udělené k výkonu činnosti spojené s používáním informací představujících státní tajemství.

260 Žalobkyně tvrdí, že dokument č. 2 je sotva čitelný a neumožňuje určit typ dotyčné licence, jejího držitele, ani zda byla licence ke dni přijetí třetích aktů o ponechání na seznamech stále platná.

261 Je přitom třeba připomenout, jak vyplývá z bodů 204 a 205 výše, že stránka z internetových stránek Positive Technologies, obsažená v dokumentu č. 2, uvádí, že posledně uvedená společnost je držitelem licence FSB a skutečnost, že typ licence není čitelný, je irelevantní.

262 Ve třetím důkazním spise je dokument č. 2 doplněn dokumentem č. 8, který obsahuje seznam, jenž jasně uvádí různé licence, jejichž držitelem je společnost Positive Technologies, jakož i kopii dvou licencí FSB, jejichž překlad žalobkyně předložila v příloze C.15 repliky.

263 Jak již přitom bylo konstatováno v bodě 219 výše, daňové identifikační číslo uvedené na těchto licencích odpovídá daňovému identifikačnímu číslu společnosti Pozitiv Teknolodzhiz uvedenému na výpisu z databáze Ready Ratios týkajícím se posledně uvedené společnosti, který je obsažen v dokumentu č. 3 třetího důkazního spisu.

264 Pokud jde o první licenci FSB týkající se činností využívajících kryptografické nástroje, kterou FSB udělila společnosti Pozitiv Teknolodzhiz dne 10. listopadu 2014, žalobkyně tvrdí, že Rada neprokázala, že tato licence byla ke dni přijetí třetích aktů o ponechání na seznamech stále v platnosti.

265 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že licence FSB uvedená v dokumentu č. 8 byla udělena FSB na neomezenou dobu a na základě toho Rada mohla důvodně dospět k závěru, že společnost Pozitiv Teknolodzhiz byla jejím držitelem ještě ke dni přijetí třetích aktů o ponechání na seznamech.

266 Kromě toho je třeba připomenout, že vzhledem k tomu, že kritérium i) vyžaduje držení jakékoli licence FSB, jsou argumenty žalobkyně týkající se povahy této licence pro šifrování irelevantní.

267 Pokud jde o druhou licenci FSB, kterou FSB udělila společnosti Pozitiv Teknolodzhiz dne 28. dubna 2015 a která byla platná do 8. dubna 2020, pro výkon činností, při nichž se používají informace představující státní tajemství, žalobkyně tvrdí, že její platnost skončila.

268 V tomto ohledu je třeba uvést, že Rada zohlednila dokument č. 9 obsažený ve třetím důkazním spise, který uvádí, že tato licence byla udělena společnosti Pozitiv Teknolodzhiz v návaznosti na žádost o obnovení předchozí licence. Rada uvádí, že je tedy pravděpodobné, že společnost Pozitiv Teknolodzhiz požádala o opětovné prodloužení této licence a získala ho.

269 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, skutečnost, že dokument č. 9 pochází z roku 2014, nestačí k učinění závěru, že ke dni přijetí třetích aktů o ponechání na seznamech již nebyl relevantní. Tento dokument totiž umožňuje prokázat, že v roce 2014 společnost Positive Technologies oznámila prodloužení platnosti této druhé licence FSB.

270 Je přitom třeba připomenout, že podle judikatury citované v bodech 175 a 176 výše přísluší Radě, aby prokázala opodstatněnost důvodů uplatněných vůči žalobkyni ke dni přijetí třetích aktů o ponechání na seznamech, a unesla důkazní břemeno, pokud předložila soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů. Kromě toho v souladu s judikaturou citovanou v bodech 111, 177 a 179 výše je třeba zohlednit obtížnost přístupu k důkazům nebo některým informacím, zvláště s ohledem na konflikt mezi Ruskou federací a Ukrajinou.

271 V tomto ohledu z výpisu z databáze Ready Ratios týkajícího se společnosti Pozitiv Teknolodzhiz, předloženého v příloze k duplice, vyplývá, že část týkající se licencí společnosti Pozitiv Teknolodzhiz byla na základě ruského federálního zákona upravena a obsahuje formulaci „přístup k těmto informacím je omezen“.

272 Rada se přitom mohla důvodně domnívat, že by nebylo nutné tuto část odstranit, pokud by společnost Pozitiv Teknolodzhiz neměla žádnou licenci.

273 Z toho vyplývá, že Rada vycházela ze souboru dostatečně věrohodných důkazů, aby mohla mít důvodně za to, že společnost Pozitiv Teknolodzhiz požádala o prodloužení druhé licence pro výkon činností, při nichž se používají informace představující státní tajemství, po roce 2020 a k datu přijetí třetích aktů o ponechání na seznamech byla stále jejím držitelem.

274 Žalobkyně přitom nepředkládá žádný důkaz, který by mohl toto posouzení zpochybnit. Na dotaz položený v tomto ohledu na jednání opakovaně tvrdila, že nemá k dispozici informace o tom, zda je společnost Pozitiv Teknolodzhiz držitelem licence FSB.

275 Z výše uvedeného vyplývá, že dokumenty obsažené ve třetím důkazním spise právně dostačujícím způsobem prokazují, že společnost Pozitiv Teknolodzhiz, dceřiná společnost zcela vlastněná žalobkyní, byla ke dni přijetí třetích aktů o ponechání na seznamech držitelem licence FSB.

276 Je tedy třeba mít za to, že Rada prokázala, že žalobkyně, jinak nazývaná Positive Technologies, je subjektem, který je držitelem licence FSB, a splňuje druhou podmínku stanovenou kritériem i).

277 Rada se tudíž nedopustila nesprávného posouzení ve třetích aktech o ponechání na seznamech, když měla za to, že žalobkyně splňuje podmínky pro použití kritéria i), a proto ponechala název žalobkyně na dotčených seznamech.

278 Z toho vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a povinnosti provést přezkum rozhodnutí o zařazení názvu žalobkyně na dotčené seznamy

279 Čtvrtý žalobní důvod se v podstatě dělí na dvě části, z nichž první vychází z porušení práva na obhajobu a druhá z toho, že Rada porušila povinnost provést přezkum svého rozhodnutí o zařazení názvu žalobkyně na dotčené seznamy.

K první části žalobního důvodu, vycházející z porušení práva na obhajobu

280 V replice žalobkyně v podstatě tvrdí, že Rada porušila její právo na obhajobu tím, že jí druhý důkazní spis předala opožděně.

281 Žalobkyně uvádí, že v reakci na její žádost ze dne 13. července 2023 o poskytnutí spisu, na jehož základě byl její název zařazen na seznamy v přílohách původních aktů, jí Rada nepředala druhý důkazní spis, který je ze dne 16. května 2023, tedy před přijetím původních aktů. Dále tvrdí, že vzhledem k tomu, že jí byl druhý důkazní spis předán v návaznosti na její žádost ze dne 25. září 2023 o přístup k dokumentům odůvodňujícím ponechání jejího názvu na dotčených seznamech, obsahoval nové skutečnosti odůvodňující toto ponechání. Rada tedy měla povinnost jí tyto důkazy poskytnout před přijetím prvních aktů o ponechání na seznamech.

282 V tomto ohledu je třeba připomenout, že unijní soudy musí při přezkumu omezujících opatření zajišťovat v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů z hlediska základních práv, která jsou součástí právního řádu Unie. Mezi tato základní práva zejména patří dodržování práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu (viz rozsudek ze dne 16. října 2024, CRA v. Rada, T-201/23, EU:T:2024:697, body 59 a 60, jakož i citovaná judikatura).

283 Podle ustálené judikatury platí, že právo být vyslechnut v každém řízení stanovené v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny, které je nedílnou součástí dodržování práva na obhajobu, zaručuje každému možnost užitečným a účinným způsobem vyjádřit stanovisko v průběhu správního řízení před přijetím každého rozhodnutí, které by se mohlo nepříznivě dotknout jeho zájmů (viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 75 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 79).

284 Co se týče dodržení práva být vyslechnut, z judikatury vyplývá, že v případě prvotního rozhodnutí o zařazení jména osoby nebo názvu subjektu na seznam osob a subjektů, jejichž finanční prostředky jsou zmrazeny, nemá Rada povinnost sdělit předem dotyčné osobě nebo subjektu důvody, které ji k tomuto zařazení vedou. Takové opatření totiž musí mít ze své povahy možnost využít účinku překvapení a musí se neprodleně uplatnit, aby nebyla zmařena jeho účinnost. Na základě žádosti určené Radě mají dotyčná osoba nebo subjekt rovněž právo vyjádřit své stanovisko k těmto skutečnostem po přijetí aktu (viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 80 a citovaná judikatura).

285 Naproti tomu v rámci postupu týkajícího se přijetí zejména rozhodnutí o ponechání jména osoby na seznamu obsaženém v příloze aktu, kterým se zavádějí omezující opatření, vyžaduje dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, aby příslušný unijní orgán sdělil dotyčné osobě informace svědčící v její neprospěch, které má tento orgán k dispozici a jimiž odůvodňuje své rozhodnutí, aby této osobě bylo umožněno hájit svá práva za co nejpříznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na unijní soud. Při tomto sdělení musí příslušný unijní orgán umožnit této osobě se účinným způsobem vyjádřit k důvodům použitým proti ní (rozsudky ze dne 10. května 2016, Michalčanka v. Rada, T-693/13,

EU:T:2016:283, body 46 a 47, a ze dne 12. února 2020, Amisi Kumba v. Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 50; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 111 a 112).

286 Právo být vyslechnut před přijetím aktů, které ponechávají jméno osoby nebo subjektu na seznamu osob nebo subjektů dotčených omezujícími opatřeními, musí být dodrženo, pokud Rada v rozhodnutí o ponechání jejich jména na seznamu vzala v potaz nové skutečnosti svědčící v neprospěch této osoby nebo subjektu, tedy skutečnosti, které nebyly vzaty v potaz v původním rozhodnutí o zařazení jejich jména na tento seznam (viz rozsudky ze dne 18. června 2015, Ipatau v. Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 26 a citovaná judikatura, a ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 102 a citovaná judikatura).

287 Pokud je však ponechání jména dotčené osoby nebo subjektu na seznamu osob nebo subjektů, na které se vztahují omezující opatření, založeno na stejných důvodech, které odůvodňovaly přijetí původního aktu, aniž byly zjištěny nové důkazy vůči nim, není Rada povinna jim znovu sdělit důkazy předložené v jejich neprospěch, aby respektovala jejich právo být vyslechnut (viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 103 a citovaná judikatura, a ze dne 4. září 2024, Šamalov v. Rada, T-651/22, nezveřejněný, EU:T:2024:576, bod 124 a citovaná judikatura).

288 V projednávané věci je třeba uvést, že druhý důkazní spis obsahuje pracovní dokument vypracovaný ESVČ, jehož předmětem je: „UKRAINE […], Underlying/supporting evidence – Horizontal Evidence Pack – status based IT – territorial integrity regime » (UKRAJINA […], podkladové/podpůrné důkazy – Spis horizontálních důkazů – status určující IT – režim týkající se územní celistvosti). Tento pracovní dokument byl předložen Radě na podporu jejího záměru zavést nové kritérium pro přijetí omezujících opatření vůči právnickým osobám, subjektům nebo orgánům působícím v ruském odvětví informačních technologií, které jsou držiteli licence udělené FSB nebo ruským ministerstvem průmyslu a obchodu. Tento dokument obsahuje různé zdroje týkající se ruských hrozeb v oblasti informací a informačních technologií, licencí FSB a licencí týkajících se „zbraní a vojenského vybavení“ udělených ruským ministerstvem průmyslu a obchodu.

289 Je třeba uvést, podobně jako to učinila Rada, že druhý důkazní spis představuje pracovní dokument ESVČ vypracovaný na podporu zavedení kritéria i), ale neobsahuje žádnou skutečnost týkající se individuální situace žalobkyně nebo zařazení jejího názvu na dotčené seznamy, což žalobkyně připustila na jednání.

290 Podle ustálené judikatury přitom právo být vyslechnut ve správním řízení týkajícím se konkrétní osoby, které musí být zajištěno, i neexistuje-li jakákoli právní úprava řízení, nelze přenést do kontextu postupu podle článku 29 SEU a postupu podle článku 215 SFEU, které stejně jako v projednávané věci vedou k přijetí opatření s obecnou působností. Žádné ustanovení totiž neukládá Radě povinnost informovat každou osobu, které se potenciálně týká nové kritérium s obecnou působností, o přijetí tohoto kritéria (viz rozsudek ze dne 13. září 2023, Venezuela v. Rada, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, bod 39 a citovaná judikatura).

291 Vzhledem k tomu, že druhý důkazní spis neobsahoval žádný usvědčující důkaz, který by sloužil jako základ pro zařazení a ponechání názvu žalobkyně na dotčených seznamech, neměla Rada povinnost ho žalobkyni sdělit na základě judikatury citované v bodech 284 až 286 výše, ať již

v odpovědi na žádost žalobkyně ze dne 13. července 2023 nebo před přijetím prvních aktů o ponechání na seznamech. Žalobkyně se tedy nemůže účinně dovolávat porušení svého práva na obhajobu.

292 V důsledku toho musí být první část zamítnuta, aniž je nutné rozhodovat o argumentech Rady směřujících ke zpochybnění její přípustnosti.

Ke druhé části, vycházející z toho, že Rada porušila povinnost provést přezkum svého rozhodnutí o zařazení názvu žalobkyně na dotčené seznamy

– K prvním aktům o ponechání na seznamech

293 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila povinnost stanovenou v článku 6 rozhodnutí 2014/145 a v článku 14 nařízení č. 269/2014, tj. povinnost pravidelně přezkoumávat rozhodnutí o zařazení na seznamy osob, na něž se vztahují omezující opatření, aby se ujistila, že tato opatření jsou stále přiměřená. Tvrdí, že řádné posouzení důkazů předložených na podporu zařazení jejího názvu na dotčené seznamy by odhalilo, že není držitelem licence FSB, a mělo vést k vyškrtnutí jejího názvu z dotčených seznamů.

294 Článek 6 třetí pododstavec rozhodnutí 2014/145 uvádí, že „[t]oto rozhodnutí je průběžně přezkoumáváno“. Článek 14 odst. 4 nařízení č. 269/2014 uvádí, že „[s]eznam uvedený v příloze I se pravidelně přezkoumává, a to nejméně každých 12 měsíců“.

295 Je třeba uvést, že omezující opatření mají zajišťovací a již *per definitionem* dočasnou povahu a jejich platnost vždy závisí na přetrvávání skutkových a právních okolností, které vedly k jejich přijetí, jakož i na potřebě jejich zachování za účelem dosažení jejich cíle. Proto při pravidelném přezkumu těchto omezujících opatření přísluší Radě, aby provedla aktualizované posouzení situace a zhodnotila dopad takových opatření s cílem určit, zda umožnila dosáhnout cílů sledovaných prvotním zařazením jmen dotčených osob a subjektů na sporný seznam, nebo zda je ohledně uvedených osob a subjektů stále možné dospět k témuž závěru (viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 168 a citovaná judikatura; ze dne 29. května 2024, Belavia v. Rada, T-116/22, EU:T:2024:334, bod 76 a citovaná judikatura, a ze dne 11. září 2024, Tokareva v. Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 36 a citovaná judikatura).

296 Je třeba rovněž připomenout, že pro odůvodnění ponechání jména určité osoby na seznamu není Radě zakázáno, aby vycházela z týchž důkazů odůvodňujících prvotní zařazení, opětovné zařazení nebo předchozí ponechání jména dotyčné osoby na tomto seznamu, pokud se důvody pro zařazení na seznam nezměnily a nezměnil se kontext tak, že se tyto důkazy staly obsoletními. Uvedené souvislosti zahrnují nejen situaci země, ve vztahu k níž byl systém omezujících opatření zaveden, ale také konkrétní situaci dotčené osoby (viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 169 a citovaná judikatura, a ze dne 29. května 2024, Belavia v. Rada, T-116/22, EU:T:2024:334, bod 77 a citovaná judikatura).

297 V projednávané věci oznámení zveřejněné v Úředním věstníku ze dne 26. června 2023, uvedené v bodě 9 výše, informovalo osoby, subjekty a orgány, na něž se vztahují omezující opatření stanovená původními akty, že mohou před 14. červencem 2023 předložit Radě žádost o přezkum rozhodnutí o zařazení jejich jmen a názvů na seznamy připojené k těmto aktům.

298 Žalobkyně přitom nevyužila možnosti, která jí byla nabídnuta, předložit Radě žádost o přezkum zařazení jejího názvu na dotčené seznamy po přijetí původních aktů.

299 Dále je třeba uvést, že Rada při přijímání prvních aktů o ponechání na seznamech vycházela ze stejného důvodu, jako byl důvod pro přijetí původních aktů, a opírala se o první důkazní spis, aniž byly vůči žalobkyni uplatněny nové skutečnosti.

300 Z analýzy třetího žalobního důvodu kromě toho vyplývá, že se Rada nedopustila nesprávného posouzení, když měla ke dni přijetí prvních aktů o ponechání na seznamech za to, že situace na Ukrajině je stále závažná a žalobkyně splňuje podmínky stanovené v kritériu i).

301 Žalobkyně tudíž nemůže platně tvrdit, že Rada porušila povinnost přezkumu před přijetím prvních aktů o ponechání na seznamech.

– *Ke druhým aktům o ponechání na seznamech*

302 Žalobkyně tvrdí, že Rada před přijetím druhých aktů o ponechání na seznamech nepřezkoumala, zda je důvod pro zařazení jejího názvu na dotčené seznamy stále relevantní, a nezohlednila připomínky, které žalobkyně předložila, a to v rozporu s čl. 3 odst. 3 rozhodnutí 2014/145 a čl. 14 odst. 3 nařízení č. 269/2014. V žádosti o přezkum ze dne 1. listopadu 2023 jasně vysvětlila, že nesprávné pochopení ruského systému udělování licencí Radou vedlo k nesprávnému uplatnění kritéria i), a prokázala, že pod toto kritérium nespadá.

303 Žalobkyně uvádí, že se Rada v dopise ze dne 13. března 2024 omezila na tvrzení, že nemůže přijmout její výklad kritéria i) bez zahájení diskuze či poskytnutí vysvětlení. Rada nezohlednila důkaz, který se jí týká, a sice výpis z databáze Ready Ratios, který prokazuje, že není držitelem jakékoli licence FSB. Tvrdí, že kdyby Rada přezkoumala informace, které poskytla, a přistoupila k přezkumu svého rozhodnutí, neponechala by její název na dotčených seznamech.

304 Článek 3 odst. 3 rozhodnutí 2014/145 a čl. 14 odst. 3 nařízení č. 269/2014 stanoví:

„Jsou-li předloženy připomínky nebo nové podstatné důkazy, Rada své rozhodnutí podle odstavce 1 přezkoumá a dotčenou osobu, subjekt či orgán o této skutečnosti informuje.“

305 Pokud dotyčná osoba předloží připomínky ke shrnutí důvodů, musí příslušný unijní orgán důsledně a nestranně přezkoumat opodstatněnost uváděných důvodů ve světle těchto připomínek a případných důkazů, které svědčí ve prospěch dotyčné osoby a jsou k těmto připomínkám přiloženy (rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 114, a ze dne 6. června 2018, Arbuzov v. Rada, T-258/17, EU:T:2018:331, bod 61).

306 I když povinnost dodržovat právo na obhajobu a právo být vyslechnut vyžaduje, aby unijní orgány umožnily osobě, vůči níž je namířen akt nepříznivě zasahující do jejího právního postavení, účelně vyjádřit své stanovisko, nemůže je nutit k tomu, aby se s ním ztotožnily (rozsudky ze dne 27. září 2018, Ezz a další v. Rada, T-288/15, EU:T:2018:619, bod 330, a ze dne 11. září 2024, Mordašova v. Rada, T-497/22, nezveřejněný, EU:T:2024:604, bod 70).

307 Pouhá skutečnost, že Rada nedospěla k závěru o neopodstatněnosti prodloužení omezujících opatření ani nepovažovala za účelné provést ověření s přihlédnutím k připomínkám předloženým žalobkyní, tedy nemůže znamenat, že takové připomínky nebyly zohledněny (rozsudek ze dne 11. září 2024, Mordašova v. Rada, T-497/22, nezveřejněný, EU:T:2024:604, bod 71; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 27. září 2018, Ezz a další v. Rada, T-288/15, EU:T:2018:619, bod 331).

308 Kromě toho Rada není povinna odpovídat na připomínky předložené dotyčnou osobou nebo subjektem před přijetím zamýšlených omezujících opatření (rozsudky ze dne 31. ledna 2019, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, C-225/17 P, EU:C:2019:82, bod 92, a ze dne 11. září 2024, Mordašova v. Rada, T-497/22, nezveřejněný, EU:T:2024:604, bod 72).

309 V projednávané věci oznámení zveřejněné v Úředním věstníku ze dne 14. září 2023, uvedené v bodě 13 výše, informovalo osoby a subjekty, na něž se vztahují omezující opatření stanovená prvními akty o ponechání na seznamech, že mohou před 2. listopadem 2023 předložit Radě žádost o přezkum rozhodnutí o zařazení svých jmen a názvů na seznamy připojené k těmto aktům. Kromě toho dne 31. října 2023 v odpovědi na žádost žalobkyně jí Rada znovu předala kopii prvního důkazního spisu a předala jí druhý důkazní spis. Dne 1. listopadu 2023 předložila žalobkyně Radě žádost o přezkum rozhodnutí ponechat její název na dotčených seznamech prvními akty o ponechání na seznamech.

310 Dopisem ze dne 13. března 2024 Rada odpověděla na připomínky žalobkyně a její žádost o přezkum zamítla. Rada v podstatě uvedla, že připomínky žalobkyně k výkladu kritéria i) a připomínky týkající se skutečnosti, že není držitelem licence FSB, jsou totožné s argumenty vznesenými v rámci projednávané žaloby, a odkázala na své argumenty uvedené v žalobní odpovědi. Rada rovněž zopakovala, že z prvního důkazního spisu vyplývá, že žalobkyně jakožto subjekt je držitelem licence FSB.

311 S ohledem na judikaturu citovanou v bodech 306 a 307 výše tedy žalobkyně Radě neprávem vytýká, že porušila povinnost přezkoumat její situaci před přijetím druhých aktů o ponechání na seznamech.

312 Kromě toho z judikatury citované v bodě 308 výše vyplývá, že žalobkyně nemůže platně vytýkat Radě, že nezahájila diskuzi o výkladu kritéria i) a úvah o licencích týkajících se „státního tajemství“ uvedených ve znaleckém posudku připojeném k replice. V tomto ohledu je třeba uvést, že tento znalecký posudek ze dne 7. února 2024 žalobkyně nepředložila na podporu své žádosti o přezkum ze dne 1. listopadu 2023.

– Ke třetím aktům o ponechání na seznamech

313 Žalobkyně tvrdí, že Rada před přijetím třetích aktů o ponechání na seznamech porušila povinnost provést náležitý přezkum rozhodnutí o ponechání jejího názvu na dotčených seznamech, a to tím spíše, že v pozměněném důvodu pro zařazení na seznam uvedeném v těchto aktech připouští, že není držitelem licence FSB, a nesplňuje tedy podmínky kritéria i). Uvádí, že Rada v dopise ze dne 13. září 2024 trvala na svém posouzení, podle kterého existuje spojitost mezi držením licence FSB a účastí na činnostech ruských bezpečnostních služeb, a to navzdory četným důkazům a vysvětlením, které poskytla.

314 Je třeba uvést, že oznámení zveřejněné v Úředním věstníku ze dne 13. března 2024, uvedené v bodě 18 výše, informovalo osoby a subjekty, na něž se vztahují omezující opatření stanovená druhými akty o ponechání na seznamech, že mohou před 3. červnem 2024 předložit Radě žádost o přezkum rozhodnutí o zařazení jejich jmen a názvů na seznamy připojené k těmto aktům. Dne 31. května 2024 předložila žalobkyně Radě žádost o přezkum rozhodnutí ponechat její název na dotčených seznamech druhými akty o ponechání na seznamech.

315 Dne 16. července 2024 informovala Rada žalobkyni o svém záměru ponechat její název na dotčených seznamech na základě pozměněného odůvodnění a předala žalobkyni třetí důkazní spis. Dne 31. července 2024 předložila žalobkyně Radě připomínky k záměru Rady ponechat její název na dotčených seznamech s ohledem na pozměněné odůvodnění.

316 Dopisem ze dne 13. září 2024 Rada odpověděla na připomínky žalobkyně uvedené v dopisech ze dne 31. května a 31. července 2024 a žádost o přezkum zamítla. Rada uvedla, že pozměněné odůvodnění odráží její postoj od přijetí původních aktů, a sice že žalobkyně a její dceřiná společnost Pozitiv Tecknolodzhiz tvořily jediný subjekt a první z nich byla držitelem licence FSB, protože tato licence byla vydána druhé z nich. Uvedla, že třetí důkazní spis obsahuje dostatečné důkazy o tom, že společnost Pozitiv Tecknolodzhiz je držitelem licence FSB. Odkázala na své argumenty předložené v rámci projednávané žaloby, přičemž zdůraznila, že na podporu svého posouzení, podle něhož subjekty působící v ruském odvětví informačních technologií, které jsou držiteli licence FSB, mohly být *de facto* využity k podpoře bezpečnostních služeb, vycházela z řady důkazů a dodala, že žalobkyně nepředložila důkaz, který by mohl toto posouzení zpochybnit.

317 S ohledem na judikaturu citovanou v bodech 306 a 307 výše tedy žalobkyně Radě neprávem vytýká, že porušila povinnost přezkoumat její situaci před přijetím třetích aktů o ponechání na seznamech a její právo být vyslechnuta.

318 Z výše uvedeného vyplývá, že Rada splnila povinnosti týkající se přezkumu situace žalobkyně za účelem prodloužení omezujících opatření, která se na ni vztahují, a dodržení práva žalobkyně být vyslechnuta v průběhu řízení, která vedla k přijetí aktů o ponechání na seznamech.

319 Z toho vyplývá, že je třeba zamítnout druhou část, a tudíž i čtvrtý žalobní důvod.

320 S ohledem na výše uvedené je třeba žalobu zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

321 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

322 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu ponesou členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení.

323 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci žalobkyně neměla ve věci úspěch a Rada požadovala náhradu nákladů řízení, je důvodné žalobkyni uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou. Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **Positive Group PAO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.**

3) **Nizozemské království ponese vlastní náklady řízení.**

Kornezov De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. září 2025.

Podpisy